

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého rozšířeného senátu)

9. listopadu 2022*

„Ochranná opatření – Trh s rýží – Dovoz rýže Indica pocházející z Kambodže a Myanmaru/Barmy – Nařízení (ES) č. 978/2012 – Pojem ‚výrobci v Unii‘ – Pojem ‚obdobné nebo přímo konkurující produkty‘ – Závažné potíže – Právo na obhajobu – Podstatné skutečnosti a úvahy – Zjevně nesprávná posouzení“

Ve věci T-246/19,

Kambodžské království,

Cambodia Rice Federation (CRF), se sídlem v Phnompenhu (Kambodža),

zastoupení R. Antoninim, E. Monard a B. Maniatsem, advokáty,

žalobci,

proti

Evropské komisi, zastoupené A. Biolanem, H. Leupoldem a E. Schmidt, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Ente Nazionale Risi, se sídlem v Milánu (Itálie), zastoupené F. Di Giannim a A. Scalinim, advokáty,

a

Italskou republikou, zastoupenou G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato

vedlejšími účastnicemi řízení,

TRIBUNÁL (pátý rozšířený senát),

během porad ve složení S. Papasavvas, předseda, D. Spielmann, U. Öberg (zpravodaj), R. Mastroianni a R. Norkus, soudci,

* Jednací jazyk: angličtina.

vedoucí soudní kanceláře: I. Kurme, radová,

s ohledem na písemnou část řízení,

po jednání konaném dne 30. března 2022,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobci, Kambodžské království a Cambodia Rice Federation (CRF), domáhají zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/67 ze dne 16. ledna 2019, kterým se ukládají ochranná opatření týkající se dovozu rýže Indica pocházející z Kambodže a Myanmaru/Barmy (Úř. věst. 2019, L 15, s. 5), jímž Evropská komise znovu zavedla cla společného celního sazebníku na dovoz této rýže na období tří let a zavedla postupné snižování použitelných celních sazeb (dále jen „napadené nařízení“).

Skutečnosti předcházející sporu

- 2 V rámci nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 978/2012 ze dne 25. října 2012 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 732/2008 (Úř. věst. 2012, L 303, s. 1, dále jen „nařízení o GSP“), Evropská unie poskytuje rozvojovým zemím preferenční přístup na svůj trh v podobě snížení běžných cel společného celního sazebníku, který se skládá z obecného režimu a ze dvou zvláštních režimů.
- 3 Podle zvláštního režimu zvaného „Vše kromě zbraní“ se na dovozy rýže Indica pocházející z Kambodže a Myanmaru/Barmy (dále jen „dotčený produkt“) do Unie vztahovalo dle čl. 18 odst. 1 nařízení o GSP úplné pozastavení cel společného celního sazebníku.
- 4 Dne 16. února 2018 podala Italská republika, podporovaná později ostatními členskými státy, Komisi na základě článku 22 a čl. 24 odst. 2 nařízení o GSP žádost o přijetí ochranných opatření vůči dotčenému produktu.
- 5 Dne 16. března 2018 zahájila Komise ochranné šetření týkající se dovozu dotčeného produktu, aby získala informace nezbytné k provedení důkladného posouzení.
- 6 Šetření se týkalo pěti posledních hospodářských roků, tj. období od 1. září 2012 do 31. srpna 2017 (dále jen „období šetření“).
- 7 Dne 5. listopadu 2018 zveřejnila Komise obecný informační dokument, jehož cílem bylo informovat zúčastněné strany, včetně kambodžské vlády, o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě bylo zamýšleno dočasně znovu zavést cla společného celního sazebníku na dovozy dotčeného produktu v návaznosti na ochranné šetření provedené na základě článku 22 nařízení o GSP (dále jen „obecný informační dokument“).
- 8 Konkrétně v obecném informačním dokumentu Komise nejprve definovala dotčený produkt jako celoomletou nebo poloomletou rýži Indica pocházející z Kambodže a Myanmaru/Barmy, dováženou ve velkoobjemových baleních nebo v malých baleních a patřící v dané době do podpoložek kombinované nomenklatury (KN) 1006 30 27, 1006 30 48, 1006 30 67 a 1006 30 98.

- 9 Komise rovněž prokázala, že celoomletá nebo poloomletá rýže indica vyráběná v Unii je obdobná nebo přímo konkurující dotčenému produktu, který má stejné základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti, přičemž je určen ke stejnému použití a prodává se prostřednictvím podobných nebo totožných prodejních kanálů stejnému druhu odběratelů, maloobchodníků nebo zpracovatelů usazených v Unii.
- 10 Pokud jde o definici výrobního odvětví Unie, Komise uvedla, že se skládá z provozovatelů mlýnů, kteří zpracovávají rýži vypěstovanou/vyráběnou v Unii, jež je v přímé konkurenci s dotčeným produktem. Na rozdíl od návrhu Italské republiky vyloučila Komise z této definice a z posouzení újmy pěstitele rýže, jelikož je považovala za dodavatele surovin, a nikoliv za provozovatele mlýnů zpracovávající podobné nebo přímo konkurující produkty, i když uvedla, že je možné, že dovoz dotčeného produktu má rovněž významné dopady na situaci posledně uvedených. Rovněž upozornila, že některým pěstitelům rýže byly zaslány dotazníky, avšak vzhledem k vysoké roztržitosti odvětví to poskytuje jen velmi omezený obraz situace.
- 11 Dále Komise stanovila vývoj spotřeby rýže Indica v Unii na základě údajů převedených na ekvivalent celoomleté rýže a shromážděných členskými státy, jakož i statistik o dovozech poskytnutých Eurostatem. V průběhu období šetření zjistila pokles o 6 %.
- 12 V rámci analýzy vývoje dovozů dotčeného produktu přihlédla k významnému zvýšení objemu dovozů z Kambodže, jakož i ke zvýšení tržních podílů Kambodže o 9,7 procentních bodů, a uvedla, že na konci období šetření představovaly dovozy z Kambodže 25 % veškerých dovozů.
- 13 V rámci srovnání cen provedla Komise analýzu cenového podbízení. Zohlednila průměrné ceny dovozu z Kambodže a jednotkové prodejní ceny výrobního odvětví Unie a zjistila, že ceny uvedených dovozů byly významně nižší než ceny v Unii, a to o 22 %.
- 14 Komise tak měla za to, že se dovozy z Kambodže v absolutních číslech, jakož i jejich tržní podíly během období šetření značně zvýšily. Dodala, že vážená průměrná dovozní cena se během období šetření snížila, což svědčilo o tom, že byla významně nižší než ceny v Unii.
- 15 Za účelem určení existence závažných potíží, kterým čelí výrobní odvětví Unie, vyhodnotila Komise makroekonomické ukazatele, jako je vývoj tržních podílů výrobního odvětví Unie, jež ztratilo více než 20 procentních bodů, objemy výroby, které poklesly o téměř 40 %, zásoby, jež vzrostly o 4 %, a plochy určené pro pěstování rýže Indica, které se zmenšily o 37 %.
- 16 Komise rovněž uvedla, že posoudila mikroekonomické ukazatele, jako je vývoj výrobní kapacity, který je obtížné posoudit vzhledem k tomu, že provozovatelé mlýnů mají možnost využívat svou výrobní kapacitu jak pro rýži Indica, tak pro rýži Japonica, ať už je rýže pěstována v Unii nebo dovezena, a vzhledem k ziskovosti provozovatelů mlýnů v Unii, která zůstává na stabilní, byť nízké úrovni, a jednotkové ceně rýže Indica od provozovatelů mlýnů zahrnutých ve vzorku, jež se zvýšila o 7 %. Upřesnila, že pod tlakem dovozu dotčeného produktu za nízké ceny provozovatelé mlýnů v Unii zaměřili svůj prodej na malá množství celoomleté a poloomleté rýže Indica a soustředili se na značkové produkty, což umožnilo udržet stabilní míru ziskovosti na úkor tržního podílu.
- 17 Nakonec Komise vyloučila možnost, že jiné faktory, jako jsou dovozy ze třetích zemí a strukturální potíže italského odvětví rýže, oslabily příčinnou souvislost mezi závažnými potížemi výrobního odvětví Unie a dovozy dotčeného produktu.

- 18 Ve svých připomínkách ze dne 16. listopadu 2018 k obecnému informačnímu dokumentu kambodžská vláda zpochybnila zejména výpočty Komise týkající se analýzy cenového podbízení. Zejména tvrdila, že při výpočtu vývozní ceny Kambodžského království nebyly připočteny náklady po dovozu a že cenové podbízení se opíralo o srovnání průměrných cen a nepřihlíželo k rozdílné obchodní úrovni.
- 19 Podle ochranného šetření učinila Komise závěr, že dotčený produkt byl dovážen v množství a za ceny, které způsobily závažné potíže výrobnímu odvětví Unie. Napadené nařízení přijala kromě definic a informací obsažených v obecném informačním dokumentu a převzatých v uvedeném nařízení na základě následujících skutečností.
- 20 Komise tak nejprve v odpovědi na připomínky zúčastněných stran v návaznosti na poskytnutí obecného informačního dokumentu upřesnila, že pokud jde o definici obdobného nebo přímo konkurujícího produktu, musí být aromatická nebo přirozeně vonná rýže Indica rovněž zahrnuta do rozsahu šetření.
- 21 Dále, pokud jde o analýzu cenového podbízení, Komise v bodech 35 až 39 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že přezkoumala své výpočty cenového podbízení, aby zohlednila komentáře Kambodžského království v návaznosti na poskytnutí obecného informačního dokumentu. Upravila tak ceny výrobního odvětví Unie tak, aby zohlednila náklady na přepravu rýže mezi jižní Evropou, za kterou označila Itálii a Španělsko, a severní Evropou, jelikož měla za to, že hospodářská soutěž týkající se poloomleté a celoomleté rýže Indica probíhá převážně v severní Evropě. Vzala v úvahu částku 49 eur za tunu, kterou odhadla na základě informací uvedených ve stížnosti Italské republiky a ověřených během šetření na místě. Rovněž upravila ceny dovozu s ohledem na náklady po dovozu, odhadované na přibližně 2 % ceny dovozu, přičemž vycházela z údajů získaných v rámci dřívějšího šetření týkajícího se jiného potravinového produktu (mandarinek satsuma). Komise dodala, že zohlednila rozdíly v úrovních obchodu a provedla srovnání cen u prodeje celoomleté rýže ve velkoobjemových baleních a prodeje v malých baleních. Došla k závěru, že cenové podbízení u prodeje ve velkoobjemových baleních činí 13 % a u prodeje v malých baleních 14 %.
- 22 Konečně, pokud jde o situaci unijních pěstitelů rýže, Komise v bodě 74 odůvodnění napadeného nařízení upřesnila, že i když je pravda, že mohou pěstitelé přesunovat produkci mezi rýží Indica a rýží Japonica, je však tento přesun založen na ekonomických aspektech včetně poptávky a tržní ceny. V této souvislosti uvedla, že šetření potvrdilo, že tváří v tvář zvýšené hospodářské soutěži dovozu rýže Indica za nízké ceny někteří pěstitelé rýže skutečně neměli jinou možnost než přejít na produkci rýže Japonica, takže se nejedná ani o cyklický přesun, ani o záměrnou volbu, ale o akt sebeobrany. Podle Komise to však není ve střednědobém horizontu životaschopná možnost, neboť změna produkce rýže z druhu Indica na druh Japonica naopak způsobila přebytky rýže Japonica na trhu a cenový tlak na tento druh rýže. Na základě toho dospěla k závěru, že jsou proto pěstitelé rýže celkově v obtížné situaci, přestože toto zjištění bylo významné pouze v omezené míře, neboť výrobní odvětví Unie tvoří provozovatelé mlýnů zpracovávajících rýži, a nikoli pěstitelé rýže, kteří jsou dodavateli suroviny.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 23 Žalobci navrhují, aby Tribunál:
  - zrušil napadené nařízení;

- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 24 Komise podporovaná Italskou republikou a společností Ente Nazionale Risi navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu;
  - uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 25 Na podporu své žaloby uplatňují žalobci šest žalobních důvodů.
- 26 První, druhý a třetí žalobní důvod vycházejí z porušení čl. 22 odst. 1 a 2 a článku 23 nařízení o GSP, jelikož zaprvé Komise nesprávně vyložila pojem „výrobci v Unii, kteří vyrábějí obdobné nebo přímo konkurující produkty“, zadruhé faktory a výpočty, které sloužily jako základ pro závěr týkající se „závažných potíží“ způsobené výrobnímu odvětví Unie, byly stíženy vadami a zatřetí analýza cenového podbízení a její úpravy byly chybné.
- 27 Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení článku 22 nařízení o GSP v rozsahu, v němž je analýza příčinné souvislosti mezi dotčenými dovozy a závažnými potížemi způsobenými výrobnímu odvětví Unie provedená Komisí stížena vadami.
- 28 Pátý a šestý žalobní důvod vycházejí z porušení práva žalobců na obhajobu a článků 14 a 17 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1083/2013 ze dne 28. srpna 2013 o stanovení pravidel týkajících se postupu pro dočasné odnětí celních preferencí a přijetí obecných ochranných opatření podle nařízení o GSP (Úř. věst. 2013, L 293, s. 16, dále jen „nařízení v přenesené pravomoci“) ve spojení s článkem 38 nařízení o GSP v rozsahu, v němž Komise opomněla sdělit některé podstatné skutečnosti a úvahy nebo podrobné informace, z nichž tyto skutečnosti a úvahy vycházely, na kterých založila rozhodnutí o znovu zavedení cel společného celního sazebníku na dovozy dotčeného produktu.
- 29 Tribunál považuje za vhodné přezkoumat nejprve argumentaci žalobců vycházející zaprvé z nesprávného výkladu pojmu „výrobci v Unii, kteří vyrábějí obdobné nebo přímo konkurující produkty“, zadruhé z vad, kterými je stížena analýza cenového podbízení a její úpravy, a zatřetí z porušení práva na obhajobu a článku 17 nařízení v přenesené pravomoci.

K výtkám týkajícím se pojmu „výrobci v Unii, kteří vyrábějí obdobné nebo přímo konkurující produkty“

- 30 Žalobci tvrdí, že došlo k porušení čl. 22 odst. 1 a 2 a článku 23 nařízení o GSP, jelikož Komise nesprávně vyložila pojem „výrobci v Unii, kteří vyrábějí obdobné nebo přímo konkurující produkty“ tím, že jej omezila odkazem na původ surovin. Zohlednila tak pouze výrobce celoomleté nebo poloomleté rýže Indica zpracovávané z neloupané rýže produkované nebo pěstované v Unii.
- 31 Pokud je však produkt, který může být předmětem ochranných opatření, podle žalobců produktem „pocházejícím ze zvýhodněné země“, totéž neplatí pro „obdobné nebo přímo konkurující produkty“. Článek 22 odst. 1 nařízení o GSP neodůvodňoval žádné omezení na

základě suroviny použité pro výrobu obdobného nebo přímo konkurujícího produktu. Komise měla zohlednit pouze základní fyzické, technické a chemické vlastnosti dotčeného produktu, jeho použití, prodejní kanály a druhy odběratelů.

- 32 Vztahoval se tedy na všechny provozovatele mlýnů v Unii, včetně těch, kteří vyrábějí celoomletou nebo poloomletou rýži z neloupané rýže, která nepochází z Unie. Komise přitom tím, že zohlednila pouze výrobce v Unii, kteří vyrábějí obdobné nebo přímo konkurující produkty ze surovin vyrobených v Unii, shromáždila informace o závažných potížích pouze u části dotyčných výrobců.
- 33 Komise tvrdí, že podle čl. 22 odst. 2 nařízení o GSP se „obdobné nebo přímo konkurující produkty“ určují na základě „dotčeného produktu“.
- 34 „Dotčeným produktem“ je celoomletá nebo poloomletá rýže Indica z Kambodže a Myanmaru/Barmy. Aby byla přitom rýže považována za pocházející z určité země, musí tam být vypěstována nebo sklizena. Logickým důsledkem „dotčeného produktu“ je tedy rýže celoomletá nebo poloomletá Indica vyráběná v Unii z rýže pěstované nebo sklizené v Unii. Argumenty žalobců by tedy měly být zamítnuty jako neopodstatněné.
- 35 Komise dodává, že i kdyby se dopustila pochybení v definici výrobního odvětví Unie a měla za to, že unijní výrobci celoomleté nebo poloomleté rýže Indica vyrobené z dovezené rýže musí být zahrnuti do definice výrobního odvětví Unie, vedlo by šetření ke stejnému závěru.
- 36 Italská republika tvrdí, že podle čl. 22 odst. 3 nařízení o GSP je pojem „výrobci v Unii“ čistě hospodářský. Je tedy třeba soustředit se na ty producenty, kteří jsou vystaveni hospodářskému nebo finančnímu zhoršení své situace. Původ suroviny je tak zásadní. Rovněž tvrdí, že argument žalobců je v tomto ohledu nový, neboť nebyl vznesen v průběhu správního řízení, takže je nepřipustný.
- 37 Společnost Ente Nazionale Risi odkazuje v podstatě na argumenty Komise.
- 38 Úvodem, pokud jde o tvrzení Italské republiky, podle kterého je třeba některé argumenty žalobců nepřipustit, neboť byly poprvé vzneseny až před Tribunálem, Tribunál připomíná, že podle judikatury nic nebrání zúčastněné straně uvést proti konečnému rozhodnutí právní důvod, který nebyl vznesen ve fázi správního řízení (obdobně viz rozsudek ze dne 11. května 2005, Saxonía Edelmetalle a ZEMAG v. Komise, T-111/01 a T-133/01, EU:T:2005:166, body 67 a 68 a citovaná judikatura).
- 39 Argumenty žalobců týkající se zohlednění výrobců v Unii, kteří používají neloupanou rýži produkovanou nebo pěstovanou mimo Unii, tudíž nemohou být odmítnuty jako nepřipustné.
- 40 Dále Tribunál uvádí, že ochranná opatření dotčená v projednávané věci jsou součástí opatření na ochranu obchodu uvedených v čl. 207 odst. 1 SFEU [v tomto smyslu viz posudek 2/15 (Dohoda o volném obchodu se Singapurem) ze dne 16. května 2017, EU:C:2017:376, body 10, 42 a 43, a rozsudek ze dne 20. října 2021, Novolipetsk Steel v. Komise, T-790/19, nezveřejněný, EU:T:2021:706, body 43, 44, 68 a 76], jak kromě toho vyplývá z oznámení o zahájení ochranného šetření vydaného Komisí.

- 41 Jak přitom vyplývá z ustálené judikatury Soudního dvora, v oblasti společné obchodní politiky a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření mají unijní orgány z důvodu složitosti hospodářských a politických situací, které musí zkoumat, širokou posuzovací pravomoc, takže soudní přezkum této široké posuzovací pravomoci musí být omezen na ověření toho, zda byla dodržena procesní pravidla, zda jsou věcně správná skutková zjištění a zda nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení těchto skutkových zjištění nebo zda nedošlo ke zneužití pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 35 a 36 a citovaná judikatura).
- 42 V tomto ohledu vyplývá z ustálené judikatury, že přezkum důkazů, na nichž unijní orgány zakládají svá zjištění, ze strany Tribunálu nepředstavuje nové posouzení skutkového stavu nahrazující posouzení těchto orgánů. Tento přezkum nezasahuje do široké posuzovací pravomoci uvedených orgánů v oblasti obchodní politiky, ale omezuje se na určení toho, zda tyto důkazy mohou podepřít závěry vyvozené zmíněnými orgány. Tribunálu tedy přísluší nejen ověřit věcnou správnost uplatněných důkazů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale rovněž přezkoumat, zda tyto důkazy představují veškeré relevantní údaje, jež musí být vzaty v úvahu při posuzování komplexní situace, a zda o ně lze opřít závěry, které jsou z nich vyvozovány (viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 37 a citovaná judikatura; obdobně viz rovněž rozsudek ze dne 15. února 2005, Komise v. Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, bod 39).
- 43 Podle čl. 22 odst. 1 nařízení o GSP, pokud se produkt pocházející ze země zvýhodněné v rámci kteréhokoli z preferenčních režimů uvedených v čl. 1 odst. 2 dováží v množstvích nebo za ceny, které způsobují nebo by mohly způsobit závažné potíže výrobcům v Unii, kteří vyrábějí obdobné nebo přímo konkurující produkty, mohou být běžná cla společného celního sazebníku na uvedený produkt znovu zavedena.
- 44 Z tohoto ustanovení vyplývá, že určení existence nebo nebezpečí závažných potíží, jímž čelili výrobci v Unii, kteří vyrábějí obdobné nebo přímo konkurující produkty, se zakládá na skutečných důkazech a zahrnuje objektivní přezkum zaprvé množství nebo cen dotčených dovozů, a zadruhé dopadu těchto dovozů na uvedené výrobce.
- 45 Pojem „výrobci v Unii, kteří vyrábějí obdobné nebo přímo konkurující produkty“, jak je uveden v článku 22 nařízení o GSP, má právní povahu a musí být vykládán na základě objektivních skutečností. Pokud jde o právní otázku, unijní soud musí provést úplný přezkum ohledně výkladu, který je třeba provést.
- 46 V tomto ohledu Tribunál uvádí, že ačkoli pojem „výrobci v Unii“ není v nařízení o GSP výslovně definován, je bezprostředně představen odkazem na konkrétní produkty, které musí být vyrobeny dotčeným výrobním odvětvím. Článek 22 uvedeného nařízení se tak vztahuje pouze na výrobce v Unii, „kteří vyrábějí produkty obdobné nebo přímo konkurující“ dovozeným produktům pocházejícím ze země zvýhodněné v rámci kteréhokoli z preferenčních režimů.
- 47 Volba zahraničního produktu, jenž je předmětem ochranného šetření, tedy určuje rozsah analýzy domácího výrobního odvětví nebo, jinými slovy, produktů obdobných nebo přímo konkurujících dováženým produktům, což následně umožňuje identifikovat „výrobce“ těchto produktů. Mezi dovezenými produkty a výrobci v Unii, na které se vztahuje ochranný mechanismus, tedy existuje vazba. Na tomto základě Komise určí, zda výrobci v Unii utrpěli závažné obtíže nebo jim tyto obtíže hrozily v důsledku dovozů, na něž se vztahují ochranná opatření.

- 48 Za těchto okolností musí být přezkum opodstatněnosti definice výrobců v Unii, kteří vyrábějí obdobné nebo přímo konkurující produkty, proveden Komisí s ohledem na vlastnosti dovezeného produktu, tak jak je definován Komisí.
- 49 Tribunál tedy zaprvé přezkoumá definici dovezeného produktu použitou Komisí v rámci ochranného šetření a zadruhé soulad výkladu pojmů „obdobné nebo přímo konkurující produkty“ a „výrobci v Unii“, použitý Komisí, z hlediska článku 22 nařízení o GSP.

K definici dováženého produktu použité Komisí v napadeném nařízení

- 50 V projednávaném případě z bodů 13 a 14 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že Komise definovala dotčený dovážený produkt jako celoomletou nebo poloomletou rýži Indica pocházející z Kambodže a Myanmaru/Barmy a spadající do podpoložek KN 1006 30 27, 1006 30 48, 1006 30 67 a 1006 30 98.
- 51 V tomto ohledu Tribunál zaprvé uvádí, že pojem „dotčený výrobek“ uvedený v napadeném nařízení představuje konkrétní promítnutí obecného pojmu „posuzovaný produkt“ uvedeného v čl. 22 odst. 2 nařízení o GSP, jelikož předmětem napadeného nařízení je provedení tohoto článku do dotčené oblasti. Z toho vyplývá, že základní znaky pojmu „posuzovaný produkt“ ve smyslu nařízení o GSP nezbytně určují i znaky přisuzované pojmu „dotčený výrobek“ ve smyslu napadeného nařízení (obdobně viz rozsudek ze dne 17. března 2016, Portmeirion Group, C-232/14, EU:C:2016:180, body 38 a 39).
- 52 I když nařízení o GSP výslovně neupřesňuje rozsah pojmu „posuzovaný produkt“, z čl. 22 odst. 1 uvedeného nařízení vyplývá, že výchozím bodem pro přijetí ochranných opatření jsou závažné obtíže, které jsou způsobeny nebo by mohly být způsobeny dovozem „produktu pocházejícího ze země zvýhodněné“ v rámci kteréhokoli z preferenčních režimů stanovených uvedeným nařízením. Pojem „posuzovaný produkt“ uvedený v čl. 22 odst. 2 nařízení o GSP je tedy třeba vykládat ve světle odstavce 1 uvedeného článku.
- 53 Bod 23 odůvodnění a článek 33 nařízení o GSP stanoví, že pravidla týkající se definice pojmu „původní produkt“ jsou stanovena nařízením Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, jímž se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1993, L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3).
- 54 Vzhledem k tomu, že nařízení č. 2454/93 bylo zrušeno, je třeba tato ustanovení chápat tak, že v současné době odkazují na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2013, L 269, s. 1), jež je třeba vykládat ve spojení s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 ze dne 28. července 2015, kterým se doplňuje nařízení č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie (Úř. věst. 2015, L 343, s. 1), jakož i prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, jímž se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení č. 952/2013 (Úř. věst. 2015, L 343, s. 558). Posledně uvedená nařízení definují zejména to, co je třeba chápat pod pojmem produkt „mající svůj původ“ v zemi.
- 55 Podle článku 41 nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446 se za produkty mající svůj původ v zemi zvýhodněné všeobecným systémem preferencí považují produkty, které byly v dané zemi zcela získány ve smyslu článku 44 uvedeného nařízení, a produkty, jež byly v dané zemi získány a obsahují materiály, které zde nebyly zcela získány, jestliže byly tyto materiály dostatečně opracovány nebo zpracovány ve smyslu článku 45 uvedeného nařízení.

- 56 Článek 44 odst. 1 písm. b) nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446 upřesňuje, že za zcela získané ve zvýhodněné zemi se považují rostliny a rostlinné produkty tam vypěstované nebo sklizené.
- 57 Článek 47 odst. 1 písm. f) nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446 nicméně dodává, že loupání a částečné nebo úplné omletí rýže, jakož i leštění a hlazení obilovin a rýže jsou operace považované za opracování nebo zpracování nedostatečné pro to, aby produktu udělily status původního produktu bez ohledu na to, zda jsou splněny podmínky článku 45 uvedeného nařízení.
- 58 Z těchto ustanovení vyplývá, že k tomu, aby byla rýže považována za produkt pocházející ze země zvýhodněné v rámci kteréhokoli z preferenčních režimů, musí tam být vypěstovaná nebo sklizená, nebo dokonce musí být opracována nebo zpracována určitým způsobem, s výjimkou loupání, částečného nebo úplného omletí, leštění a hlazení.
- 59 Zadruhé Tribunál konstatuje, že existují hlavně tři odrůdy rýže. Kulatozrná rýže, polodlouhozrná rýže, rovněž nazývaná Japonica, a rýže dlouhozrná, rovněž nazývaná Indica.
- 60 Aby mohly být jednotlivé odrůdy rýže konzumovány, musí být zpracovány. Jak vyplývá z kapitoly 10 nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 1987, L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382), obecně se rozlišují čtyři fáze zpracování rýže:
- neloupaná rýže: rýže, jež si i po vyláčení uchovala plevy;
  - loupaná rýže: rýže zbavená pouze plev;
  - poloomletá rýže: rýže zbavená plev, části klíčku a zcela nebo částečně vnějších, nikoliv však vnitřních vrstev oplodí;
  - celoomletá rýže: rýže, z níž byly odstraněny plevy, všechny vnější i vnitřní vrstvy oplodí, celý klíček v případě dlouhozrné a střednězrné rýže a alespoň jeho část v případě kulatozrné rýže, ale u níž mohou ještě zůstat podélné bílé proužky, avšak nejvýše na 10 % zrn.
- 61 Jak celoomletá rýže, tak poloomletá rýže se tedy získávají zpracováním neloupané rýže. Vzhledem k tomu, že posledně uvedená rýže je takovou rýží, která si ještě uchovala plevy, vyžaduje toto zpracování alespoň operaci loupání.
- 62 S ohledem na to, že loupání je operace považovaná za nedostatečnou pro to, aby rýži udělila status původního produktu z rýže, jak vyplývá z čl. 47 odst. 1 písm. f) nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446 a z bodu 57 výše, celoomletá nebo poloomletá rýže Indica musí být vyrobena ve zvýhodněné zemi z neloupané rýže vypěstované nebo sklizené v této zemi, aby byla kvalifikována jako produkt „pocházející“ z uvedené země ve smyslu čl. 22 odst. 1 a článku 33 nařízení o GSP.
- 63 V projednávaném případě je tedy posuzovaným produktem celoomletá nebo poloomletá rýže Indica pocházející z Kambodže a Myanmaru/Barmy, která je vyrobená z rýže tam vypěstované nebo sklizené.

K pojmu „obdobné nebo přímo konkurující produkty“ a definici výrobního odvětví Unie

- 64 Úvodem Tribunál uvádí, že na rozdíl od antidumpingové nebo antisubvenční oblasti nejsou ochranná šetření omezena pouze na výrobce v Unii, kteří vyrábějí „obdobné produkty“. Je třeba rovněž vzít v úvahu výrobce „přímo konkurujících“ produktů.
- 65 Tribunál každopádně ani v antidumpingové oblasti nikdy nepřijal argumenty, jejichž cílem je stanovit, že „posuzovaný produkt“, který je předmětem šetření, smí zahrnovat pouze „obdobné výrobky“ ve smyslu čl. 1 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21, dále jen „antidumpingové nařízení“), tedy „výrobky, jež jsou shodné, tj. podobné ve všech ohledech s posuzovaným výrobkem, nebo nejsou-li takové výrobky k dispozici, jiné výrobky, které ačkoliv nejsou podobné ve všech ohledech, mají vlastnosti úzce se podobající vlastnostem posuzovaného výrobku“ (stanovisko generálního advokáta Watheleta ve věci Portmeirion Group, C-232/14, EU:C:2015:583, bod 49).
- 66 Vzhledem k tomu, že judikatura tak potvrdila, že v rámci antidumpingového šetření musí být pojem „obdobný výrobek“ chápán široce, musí tomu tak být i v případě pojmu „obdobný nebo přímo konkurující produkt“ v související oblasti ochranných opatření.
- 67 V projednávané věci z úvah uvedených v části 2.2 napadeného nařízení a ze skutečností obsažených ve spise vyplývá, že Komise měla za to, že celoomletá a poloomletá rýže Indica zpracovaná z neloupané rýže vypěstované nebo sklizené v Unii představuje „obdobný nebo přímo konkurující produkt“, jež zohlednila pro účely posouzení existence závažných potíží, kterým čelili výrobci v Unii.
- 68 Komise při určování obdobných nebo přímo konkurujících produktů vycházela ze základních fyzikálních, technických a chemických vlastností produktů, jejich konečného použití a jejich distribučních kanálů. Doplnila však dodatečné kritérium, a sice kritérium původu suroviny.
- 69 Komise použila kritérium původu na všechny obdobné nebo přímo konkurující produkty a v bodech 22 a 23 odůvodnění napadeného nařízení definovala výrobní odvětví Unie s odkazem na původ dodávek neloupané rýže od unijních provozovatelů mlýnů určené ke zpracování a vyloučila pěstitele, které považovala pouze za dodavatele surovin. Ve svých písemnostech a na jednání tak Komise upřesnila, že z analýzy újmy vyloučila ty unijní provozovatele mlýnů, kteří vyrábějí celoomletou nebo poloomletou rýži Indica z dovezené neloupané rýže.
- 70 V tomto ohledu zaprvé, pokud jde o pojem „obdobné nebo přímo konkurující produkty“, Tribunál konstatuje, že nařízení o GSP ve svém čl. 22 odst. 2 pouze definuje pojem „obdobný produkt“ jako produkt, který je shodný, tj. podobný ve všech ohledech posuzovanému produktu, nebo pokud takový produkt neexistuje, jiný produkt, který ačkoli není podobný ve všech ohledech, má vlastnosti, jež se úzce podobají vlastnostem posuzovaného produktu.
- 71 S ohledem na znění čl. 22 odst. 1 a 2 nařízení o GSP představuje produkt pocházející ze zvýhodněné země nebo posuzovaný produkt výchozí bod pro definici „obdobného produktu“. Jak vyplývá z bodu 64 výše, jelikož se nařízení o GSP vztahuje jak na „obdobné“, tak na „přímo konkurující“ produkty, je třeba k určení „obdobných nebo přímo konkurujících produktů“ použít kritéria rovnocenná ke kritériím relevantním pro určení posuzovaného produktu.

- 72 Toto ustanovení však nelze chápat tak, že implicitně uplatňuje na obdobné nebo přímo konkurující produkty pravidla původu posuzovaného produktu.
- 73 Je totiž nutno konstatovat, jak správně tvrdí žalobci, že i když se unijní normotvůrce pokusil výslovně upřesnit význam kritéria původu ve vztahu k produktům pocházejícím ze země zvýhodněné v rámci kteréhokoli z preferenčních celních režimů, neučinil tak v případě produktů vyráběných výrobcí v Unii. Výslovný odkaz na pravidla původu pouze ve vztahu k dováženým produktům kontrastuje s chybějícím upřesněním v tomto smyslu ve vztahu k obdobným nebo přímo konkurujícím produktům.
- 74 Z bodu 23 odůvodnění a z článku 33 nařízení o GSP mimoto výslovně vyplývá, že cílem pravidel původu platných pro dovážené produkty je zajistit, aby ze systému všeobecných celních preferencí těžily pouze ty země, pro něž je určen.
- 75 Znění čl. 22 odst. 1 a 2 nařízení o GSP je zcela jiné, jelikož toto ustanovení neuvádí ani nenaznačuje, že analýza dopadu dovozu produktu pocházejícího ze zvýhodněné země na hospodářskou nebo finanční situaci výrobců v Unii musí za všech okolností zohlednit původ produktů vyráběných těmito výrobcí, a omezit tak ty výrobce v Unii, kteří mohou využívat ochranu stanovenou tímto ustanovením.
- 76 Výklad Komise, podle kterého je původ produktů vyráběných výrobcí v Unii podstatným faktorem pro určení „obdobných nebo přímo konkurujících produktů“, by přitom vedl k tomu, že někteří z těchto výrobců, kteří vyrábějí produkty, jejichž jeden z prvků je dovezen nebo jejichž surovina prošla zpracováním, což by je zbavilo kvalifikace jako „původních produktů“ ve smyslu nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446, by byli zbaveni možnosti požádat o přijetí ochranných opatření nebo být zahrnuti do ochranného šetření pouze z důvodu, že jejich produkt nemá „původ“ v Unii stejně jako posuzované produkty. Nelze připustit, že by takové omezení bylo záměrem unijního normotvůrce.
- 77 Komise má tedy nesprávně za to, že na „obdobné nebo přímo konkurující produkty“ se musí uplatnit podmínka původu produktů dovážených ze země využívající celní preference ve smyslu článku 33 nařízení o GSP a nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446.
- 78 Zadruhé za účelem určení toho, co je třeba rozumět pod pojmem „obdobné nebo přímo konkurující produkty“ ve smyslu nařízení o GSP, je třeba se inspirovat kritérii relevantními zejména pro určení „obdobného výrobku“ nebo „dotčeného výrobku“ na základě antidumpingového nařízení, jelikož stejně jako v antidumpingové oblasti se kritéria určení v rámci ochranného šetření v podstatě týkají ujištění se o existenci dostatečného stupně hospodářské soutěže mezi posuzovaným produktem a obdobným nebo přímo konkurujícím produktem (obdobně viz rozsudek ze dne 25. ledna 2017, Rusal Armenal v. Rada, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, bod 150).
- 79 V projednávaném případě je tomu tak tím spíše, jak je uvedeno v bodech 64 a 65 výše, že ochranná šetření nejsou omezena na výrobce v Unii vyrábějící „obdobné produkty“, ale je rovněž třeba vzít v úvahu výrobce „přímo konkurujících“ produktů.
- 80 Definice obdobného nebo přímo konkurujícího produktu v rámci ochranného šetření má za cíl pomoci vypracování seznamu produktů vyráběných výrobcí v Unii, které budou případně předmětem posouzení újmy. Za účelem této operace může Komise zohlednit vícero faktorů, jako jsou fyzické, technické a chemické vlastnosti produktů, jejich použití, jejich vzájemnou

zaměnitelnost, jejich vnímání spotřebitelem, distribuční kanály a výrobní proces, výrobní náklady a kvalitu (obdobně viz rozsudky ze dne 11. července 2013, Hangzhou Duralamp Electronics v. Rada, T-459/07, nezveřejněný, EU:T:2013:369, bod 69 a citovaná judikatura, a ze dne 25. ledna 2017, Rusal Armenal v. Rada, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, bod 151 a citovaná judikatura).

- 81 Z toho nutně vyplývá, že produkty, které nejsou totožné s posuzovaným produktem, mohou být seskupeny podle stejné definice obdobného nebo přímo konkurujícího produktu a mohou být společně předmětem ochranného šetření (obdobně viz rozsudek ze dne 28. února 2017, JingAo Solar a další v. Rada, T-158/14, T-161/14 a T-163/14, nezveřejněný, EU:T:2017:126, bod 86 a citovaná judikatura).
- 82 Podobnost produktů musí být měřena zejména s ohledem na preference konečných uživatelů vzhledem k tomu, že poptávka po základním produktu ze strany zpracovatelských podniků závisí na poptávce konečných uživatelů (obdobně viz rozsudek ze dne 15. října 1998, Industrie des poudres sphériques v. Rada, T-2/95, EU:T:1998:242, bod 213).
- 83 Právě s ohledem na tyto úvahy je třeba provést přezkum opodstatněnosti zařazení konkrétního produktu na seznam obdobných nebo přímo konkurujících produktů nebo jeho vyloučení z uvedeného seznamu.
- 84 Rozhodující otázkou v projednávaném případě je tedy otázka, zda celoomletá nebo poloomletá rýže vyráběná v Unii je nezávisle na původu neloupané rýže, z níž je zpracována, obdobná nebo přímo konkurující celoomleté nebo poloomleté rýži Indica pocházející z Kambodže. Jak vyplývá z bodů 71 a 78 až 82 výše, je třeba za tímto účelem přezkoumat několik faktorů, jako jsou vlastnosti, použití a distribuční kanály uvedeného produktu s ohledem na vlastnosti, použití a distribuční kanály celoomleté nebo poloomleté rýže Indica pocházející z Kambodže, jakož i jejich zaměnitelnost.
- 85 Vzhledem k tomu, že Komise již měla za to, že tomu tak je v případě celoomleté nebo poloomleté rýže Indica, která byla zpracována z neloupané rýže vypěstované nebo sklizené v Unii, je třeba přezkoumat, zda totéž platí pro celoomletou nebo poloomletou rýži Indica vyrobenou v Unii z dovezené neloupané rýže.
- 86 V tomto ohledu Tribunál konstatuje, že celoomletá nebo poloomletá rýže Indica zpracovaná z neloupané rýže dovezené do Unie má přitom stejné základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti, má stejná konečná použití, je zpracovávána stejnými hospodářskými subjekty, prodává se prostřednictvím stejných obchodních kanálů a konkuruje celoomleté a poloomleté rýži Indica zpracované z neloupané rýže vypěstované nebo sklizené v Unii.
- 87 Komise totiž v bodě 64 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že spotřebitelé obecně nerozlišují mezi výrobky z Unie a dováženými výrobky a že spotřebitelům, kteří nakupují rýži u maloobchodníka, většinou není původ rýže znám.
- 88 Komise kromě toho v bodě 18 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že v Unii vyráběná i do Unie dovážená celoomletá nebo poloomletá rýže Indica má stejné základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti, má stejná použití a prodává se prostřednictvím podobných nebo totožných prodejních kanálů stejnému druhu odběratelů. Je přitom nutno uvést, že pokud má rýže Indica

vyrobená ve třetí zemi z neloupané rýže pocházející z této země stejné základní vlastnosti jako rýže Indica vyrobená v Unii z neloupané rýže pocházející z Unie, musí to platit i pro rýži Indica vyrobenou v Unii z neloupané rýže dovezené ze třetí země.

- 89 Dále, jak vyplývá z odpovědí na otázky Tribunálu na jednání, jakož i z protokolu z jednání, v projednávaném případě není zpochybňováno, že z pohledu provozovatelů mlýnů je celoomletá nebo poloomletá rýže Indica zaměnitelná a zastupitelná jinou celoomletou nebo poloomletou rýží Indica bez ohledu na její původ, jelikož provozovatelé mlýnů mohou zpracovávat jak rýži vyrobenou v Unii, tak dováženou rýži. Na jednání Komise kromě toho uvedla, že se jedná o tentýž produkt, přičemž pouze původ je odlišný.
- 90 Celoomletá nebo poloomletá rýže Indica má proto bez ohledu na původ suroviny, která byla použita k jejímu zpracování, stejné základní fyzické, technické a chemické vlastnosti a stejné použití. Jinými slovy, celoomletá nebo poloomletá rýže je zastupitelná nebo zaměnitelná s jinou celoomletou nebo poloomletou rýží Indica, a to jak pro provozovatele mlýnů v Unii, tak pro spotřebitele.
- 91 Bez ohledu na původ suroviny, z níž byla zpracována, musí být tak celoomletá nebo poloomletá rýže Indica vyráběná v Unii kvalifikována jako obdobný nebo přímo konkurující produkt celoomleté nebo poloomleté rýže Indica pocházející z Kambodže.
- 92 Vzhledem k tomu, že analýza Komise musí zohlednit všechny výrobce v Unii, kteří vyrábějí obdobné nebo přímo konkurující produkty, aby získala věrný obraz jejich hospodářské situace, byla Komise povinna v rámci analýzy účinků dovozů rýže Indica z Kambodže na ceny výrobního odvětví Unie zohlednit všechny provozovatele mlýnů v Unii vyrábějící celoomletou nebo poloomletou rýži Indica bez ohledu na původ neloupané rýže, kterou zpracovávají. K tomu však v projednávaném případě nedošlo.
- 93 Jak správně uvádějí žalobci, nesprávná definice výrobců v Unii tak rovněž zatížila vadou analýzu existence závažných potíží, neboť Komise vyloučila část výrobců z posouzení újmy.
- 94 Jakýkoli jiný výklad by vedl k tomu, že by byla Komisi přiznána možnost svévolně ovlivňovat výsledek výpočtu rozpětí cenového podbízení tím, že by vyloučila jeden nebo několik typů dotčeného výrobku, a tudíž některé unijní výrobce.
- 95 Zatřetí Tribunál uvádí, že omezení pojmu „výrobci v Unii, kteří vyrábějí obdobné nebo přímo konkurující produkty“, které provedla Komise, pouze na unijní provozovatele mlýnů zpracovávající rýži Indica pocházející z Unie, ve skutečnosti směřuje k tomu, aby do analýzy újmy přičítané provozovatelům mlýnů nepřímo zahrнула pěstitele rýže v Unii. Omezením definice výrobců v Unii, která musí být zohledněna pro účely posouzení újmy s odkazem na původ suroviny zpracovávané na celoomletou nebo poloomletou rýži Indica, totiž Komise *de facto* rozšířila rozsah ochrany na pěstitele rýže v Unii, jelikož pouze těchto se skutečně týká rýže vypěstovaná v Unii. Takový výklad přitom nelze odůvodnit s ohledem na definici výrobního odvětví Unie obsaženou v bodech 22 a 23 odůvodnění napadeného nařízení, která se výslovně týká pouze provozovatelů mlýnů v Unii.
- 96 Komise mohla v rámci své široké posuzovací pravomoci výslovně rozšířit definici výrobního odvětví Unie na pěstitele obdobných nebo přímo konkurujících produktů, jak ji k tomu vyzvala Italská republika během šetření. Měla je však výslovně zahrnout do analýzy újmy a předložit důkazy o závažných potížích, kterým jsou vystaveni nebo mohou být vystaveni.

- 97 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu tím, že svévolně omezila rozsah svého šetření týkajícího se újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie pouze na provozovatele mlýnů, kteří z neloupané rýže vypěstované nebo sklizené v Unii zpracovávají celoomletou nebo poloomletou rýži Indica.
- 98 Kromě toho nelze přijmout argumenty Komise, podle kterých by ochranné šetření navzdory těmto pochybením vedlo ke stejným závěrům.
- 99 Podle judikatury musí totiž být legalita unijního aktu posuzována podle skutkového a právního stavu existujícího ke dni, kdy byl akt přijat, takže Tribunál nemůže důvody uplatněné během antidumpingového šetření nahradit jinými důvody, které byly poprvé uplatněny až před ním (viz rozsudky ze dne 3. září 2015, Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Komise, C-398/13 P, EU:C:2015:535, bod 22 a citovaná judikatura, a ze dne 1. června 2017, Changmao Biochemical Engineering v. Rada, T-442/12, EU:T:2017:372, bod 153 a citovaná judikatura). Posouzení představená Komisí v jejích písemnostech a během jednání, jež se týkala skutečnosti, že objemy dovozů rýže Indica do Unie byly nízké, přitom představují takové důvody, které byly před Tribunálem uplatněny poprvé.
- 100 Výtkám žalobců týkajících se nesprávného výkladu pojmu „výrobci v Unii, kteří vyrábějí obdobné nebo přímo konkurující produkty“ Komisí tedy musí být vyhověno.
- 101 Podpůrně však Tribunál přezkoumá rovněž argumenty žalobců týkající se analýzy cenového podbízení a úprav, které v ní byly provedeny, jakož i porušení jejich práva na obhajobu.

K výtkám týkajícím se analýzy cenového podbízení a jejich úprav

- 102 Žalobci v podstatě tvrdí, že došlo k porušení čl. 22 odst. 1 a 2 a článku 23 nařízení o GSP tím, že při srovnání cen dovozů z Kambodže s cenami v Unii Komise nesprávně upravila ceny v Unii a při úpravě nákladů po dovozu vycházela z nejistých údajů.
- 103 Žalobci v tomto ohledu tvrdí, že ničím nelze podložit tvrzení Komise, podle kterého, i když se výroba celoomleté nebo poloomleté rýže uskutečňuje v jižní Evropě, tak hospodářská soutěž s tím související probíhá především v severní Evropě. Údaje Eurostatu o dovozech z Kambodže a některých odpovědích na dotazníky zaslané Komisí naznačují, že významná část dovozů se týká jižní Evropy. Úprava všech cen v Unii by tak vedla k nespravedlivému srovnání s cenami dovozů z Kambodže, jelikož tyto ceny nejsou podrobeny stejné úpravě. Podle žalobců tedy Komise měla srovnat ceny Kambodžského království po dovozu s cenami ze závodu provozovatelů mlýnů v Unii.
- 104 Žalobci dodávají, že v oblasti antidumpingu lze úpravu nákladů na dopravu provést pouze v případě výjimečných okolností a musí se omezit na prodeje, kterých se uvedené okolnosti konkrétně týkají. V projednávaném případě přitom žádná výjimečná okolnost neodůvodňuje odklonění se od běžné metodiky výpočtu cenového podbízení. V každém případě měla Komise určit podíl prodejů výrobního odvětví Unie, jež odůvodňoval úpravu.
- 105 Žalobci kromě toho zpochybňují platnost a spolehlivost zdrojových údajů, ze kterých Komise vycházela při určení toho, že náklady na dopravu v Unii dosahují jednotné částky 49 eur za tunu a že náklady po dovozu z Kambodže odpovídají přibližně 2 % ceny dovozu. Pokud jde o poslední

uvedené, žalobci tvrdí, že pokud Komise vycházela z údajů shromážděných v ochranném šetření týkajícím se mandarinek satsuma z roku 2004, posuzované náklady nejsou aktuální a podmínky přepravy mandarinek satsuma se od podmínek přepravy rýže liší.

- 106 Komise tvrdí, že nařízení o GSP nevyžaduje žádnou analýzu cenového podbízení, jelikož čl. 22 odst. 1 uvedeného nařízení pouze uvádí dovozy „v množstvích nebo za ceny“ způsobující závažné potíže. Důkazní požadavek a úroveň podrobnosti takové analýzy jsou tedy v šetření provedeném v rámci nařízení o GSP nižší než v rámci antidumpingového šetření.
- 107 Pokud jde o úpravu cen v Unii, Komise tvrdí, že hospodářská soutěž mezi rýží Indica pocházející z Unie a rýží Indica pocházející z Kambodže probíhá v severní Evropě bez ohledu na to, zda jsou okolnosti projednávaného případu považovány za výjimečné, či nikoli. Skutečnost, že se v jižní Evropě konzumuje hlavně rýže Japonica, zatímco v severní Evropě se upřednostňuje rýže Indica, je zřejmou skutečností, která dokládá zeměpisné rozložení vývozu rýže Indica z Kambodže do Unie. Tato úprava ve výši 49 eur za tunu je mimoto založena na objektivních důkazech a představuje běžnou praxi, jež probíhá i v antidumpingových řízeních.
- 108 Dodává, že i kdyby úprava nákladů na dopravu v Unii nebyla zohledněna, kambodžské ceny by se každopádně podbízele cenám výrobců v Unii přinejmenším o 5,4 % v případě prodeje ve velkoobjemových baleních a o 8,5 % v případě prodeje v malých baleních, což by společně s dalšími faktory zkoumanými Komisí stačilo k prokázání závažných potíží ve smyslu článku 22 nařízení o GSP.
- 109 Pokud jde o úpravu cen dovozu, Komise upřesňuje, že jelikož žalobci neuvedli konkrétní částku nákladů po dovozu, vycházela z údajů z roku 2014 pocházejících z přezkumu před pozbytím platnosti antidumpingových opatření uložených na některé upravené nebo konzervované citrusové plody.
- 110 Italská republika se ztotožňuje s argumenty Komise a dodává, že posouzení závažných potíží se může zakládat výlučně na množství a podílech na trhu. Článek 22 nařízení o GSP kromě toho nevyžaduje, aby příčina závažných potíží zjištěných Komisí byla výlučná či jistá.
- 111 Společnost Ente Nazionale Risi se v podstatě ztotožňuje s argumenty Komise.
- 112 Tribunál konstatuje, že z čl. 22 odst. 1 ve spojení s čl. 23 písm. j) nařízení o GSP vyplývá, že ceny dovezených produktů a obdobných nebo přímo konkurujících produktů jsou jedním ze základních faktorů, které Komise může vzít v úvahu zejména v rámci analýzy, jejímž cílem je určit existenci závažných potíží, které vznikly nebo jejichž vznik hrozil výrobcům v Unii.
- 113 Nařízení o GSP přitom neobsahuje definici pojmu „cena“ a nestanoví výslovnou povinnost provést analýzu cenového podbízení ani metodiku výpočtu, pokud jde o určení účinku dovozů dotčeného produktu na výrobní odvětví Unie.
- 114 Naproti tomu články 22 a 23 nařízení o GSP odkazují na podmínky umožňující prokázat, že množství nebo ceny dovozů posuzovaného produktu způsobují nebo by mohly způsobit závažné potíže výrobcům v Unii, kteří vyrábějí obdobné nebo přímo konkurující produkty, a *in fine* znovu zavést cla společného celního sazebníku za účelem dočasného zastavení zhoršování hospodářské nebo finanční situace výrobců v Unii.

- 115 Je tedy důvodné mít za to, že neexistuje jen jedna, ale i více metodik analýzy umožňujících přezkoumat, zda jsou splněny podmínky stanovené v člancích 22 a 23 nařízení GSP. Volba mezi různými metodikami výpočtu přitom předpokládá posouzení složitých hospodářských situací, takže Komise má při volbě metodiky, podle které je třeba ověřit, zda jsou tyto podmínky splněny, určitou posuzovací pravomoc.
- 116 Tribunál však připomíná, že i když Soudní dvůr přiznává Komisi široký prostor pro uvážení v komplexní hospodářské oblasti, neznamená to, že unijní soud nesmí přezkoumávat výklad údajů hospodářské povahy provedený Komisí.
- 117 Jak totiž vyplývá z judikatury citované v bodě 42 výše, unijní soud musí zejména ověřit nejen věcnou správnost dovolávaných důkazních materiálů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale musí rovněž přezkoumat, zda tyto skutečnosti představují veškeré rozhodné údaje, jež musí být při posuzování komplexní situace zohledněny, a zda o ně lze opřít vyvozené závěry.
- 118 V projednávané věci z bodů 61, 64, 76 a 77 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že Komise vycházela jak z množství, tak z cen dovozů celoomleté nebo poloomeleté rýže Indica pocházející z Kambodže, aby dospěla k závěru, že tyto produkty způsobují výrobcům v Unii, kteří vyrábějí obdobné nebo přímo konkurující produkty, závažné potíže, což ostatně potvrdila na jednání.
- 119 V tomto ohledu, jak bylo uvedeno v bodech 13 až 21 výše, Komise provedla analýzu cenového podbízení, podle které v obecném informačním dokumentu poukázala na cenové podbízení cen dovozů z Kambodže vůči cenám v Unii, jež odpovídá 22 %.
- 120 V návaznosti na zveřejnění tohoto dokumentu se Kambodžské království zejména tázalo, zda byly při výpočtu rozpětí cenového podbízení zohledněny náklady po dovozu. V odpovědi na připomínky zúčastněných stran, včetně připomínek Kambodžského království, Komise přezkoumala své výpočty cenového podbízení a upravila zaprvé ceny výrobního odvětví Unie tak, aby zohlednila jednotnou částku 49 eur za tunu z důvodu nákladů na dopravu rýže z jižní do severní Evropy, a zadruhé ceny dovozu s přihlédnutím k nákladům po dovozu odhadovaným na přibližně 2 % ceny dovozu. Poté, co uvedla, že zohlednila rovněž rozdíly v obchodní úrovni a porovнала prodejní ceny celoomleté rýže ve velkoobjemových baleních s cenami rýže prodávané v malých baleních, dospěla k závěru, že cenové podbízení bylo ve výši 13 % u prodeje velkoobjemových balení a 14 % u prodeje v malých baleních.
- 121 V první řadě Tribunál konstatuje, že navzdory takové úpravě provedené v průběhu správního řízení jsou závěry Komise týkající se zhoršení hospodářské situace výrobního odvětví Unie způsobené dovozy rýže Indica z Kambodže založeny na cenovém podbízení před úpravami, tedy na cenovém podbízení ve výši 22 %, jak vyplývá z bodů 56, 60 a 63 odůvodnění napadeného nařízení.
- 122 Je pravda, že Komise ve svých odpovědích na otázky položené Tribunálem v rámci organizačních procesních opatření uvedla, že neprovedla opravu těchto údajů o cenovém podbízení ve výši 22 % a že rozpětí cenového podbízení upřesněná v bodech 56, 60 a 63 odůvodnění napadeného nařízení je třeba chápat jako 13 % u prodeje ve velkoobjemových baleních a 14 % u prodeje v malých baleních. Tribunál nicméně uvádí, že i když jsou body 56 a 60 odůvodnění napadeného nařízení totožné s body 41 a 44 odůvodnění obecného informačního dokumentu, bod 63 odůvodnění napadeného nařízení byl následně doplněn a že cenové podbízení ve výši 22 % bylo Komisí zohledněno až v okamžiku přijetí napadeného nařízení.

- 123 Komise se tedy dopustila nesprávného skutkového zjištění, když v napadeném nařízení dospěla k závěru, že se situace výrobního odvětví Unie z hospodářského hlediska zhoršila tím, že bylo vystaveno významnému cenovému podbízení ve výši 22 %.
- 124 Ve druhé řadě Tribunál připomíná, jak správně uvádí Komise, že pokud účastník řízení žádá úpravy určené k dosažení srovnatelnosti cen dovozu a cen výrobního odvětví Unie za účelem určení rozpětí cenového podbízení, musí tento účastník předložit důkaz, že je jeho žádost odůvodněná. Žádá-li tak výrobce o použití úpravy, která v zásadě spočívá ve snížení, je tento subjekt povinen uvést a prokázat, že podmínky pro přiznání takové úpravy jsou splněny (obdobně viz rozsudek ze dne 26. října 2016, PT *Musim Mas v. Rada*, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 82 a citovaná judikatura; v tomto smyslu viz rovněž stanovisko generálního advokáta P. Mengozziho ve spojených věcech *Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada*, C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2016:928, bod 97 a citovaná judikatura).
- 125 Stejně tak musí Komise vycházet, když považuje za nezbytné provést úpravu, z důkazů nebo alespoň ze shodujících se indicií, které umožňují prokázat existenci faktoru, na jehož základě je úprava provedena, a určit její dopad na srovnatelnost cen (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 16. února 2012, *Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP*, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, body 58 a 61 a citovaná judikatura, a ze dne 10. března 2009, *Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP v. Rada*, T-249/06, EU:T:2009:62, bod 180 a citovaná judikatura).
- 126 V projednávané věci Komise v bodech 34 a 35 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že Kambodžské království „zpochybnilo metodiku, kterou [...] použila pro výpočet rozpětí cenového podbízení“, že „[...] tvrdil[o], že při výpočtu kambodžské vývozní ceny nebyly připočteny náklady po dovozu“ a že „[s] ohledem na argumenty, které obdržela [...], se [...] rozhodla přezkoumat své výpočty cenového podbízení, aby do nich v maximální možné míře začlenila příslušné náklady po dovozu nebo náklady na dopravu“.
- 127 Je tedy nutno konstatovat, že Komise v návaznosti na připomínky k obecnému informačnímu dokumentu souhlasila s nutností provést úpravy analýzy cenového podbízení. V souladu s judikaturou citovanou v bodech 42 a 125 výše musí tedy vycházet z důkazů nebo shodujících se indicií, které umožňují prokázat existenci faktorů, na jejichž základě byly úpravy provedeny, a určit jejich dopad na srovnatelnost cen a Tribunál musí přezkoumat spolehlivost, soudržnost a relevanci důkazů uplatněných Komisí na podporu jejich návrhových žádání.
- 128 V tomto ohledu se výpočet cenového podbízení u dovozů provádí za účelem zjištění újmy, která vznikla výrobnímu odvětví Unie v důsledku těchto dovozů, a v širším smyslu se používá k posouzení této újmy a určení rozpětí újmy, a sice úrovně pro odstranění uvedené újmy. Objektivní přezkum dopadu dovozů vyžaduje provedení spravedlivého srovnání mezi cenou dotčeného produktu a cenou obdobného produktu uvedeného výrobního odvětví při prodeji uskutečněných na území Unie. Aby bylo zaručeno, že toto srovnání bude spravedlivé, musejí být ceny srovnávány na stejné obchodní úrovni. Srovnání cen na různých obchodních úrovních, tedy bez zahrnutí veškerých nákladů souvisejících s obchodní úrovní, která má být zohledněna, by nutně vedlo k umělým výsledkům, jež by neumožňovaly správné posouzení újmy výrobnímu odvětví Unie. Takovéto spravedlivé srovnání je podmínkou pro legalitu výpočtu újmy tomuto výrobnímu odvětví (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 10. dubna 2019, *Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise*, T-300/16, EU:T:2019:235, bod 239 a citovaná judikatura).

- 129 Zprvč, pokud jde o úpravu cen v Unii za účelem zohlednění nákladů na dopravu z jižní do severní Evropy v jednotné výši 49 eur za tunu, Tribunál připomíná, že judikatura opakovaně uznala praxi spočívající ve srovnání cen produktů výrobního odvětví Unie „ze závodu“ bez nákladů na dopravu s cenami CIF (zahrnující náklady, pojištění a přepravné) dovozu na hranici Unie (obdobně viz rozsudky ze dne 30. listopadu 2011, *Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing v. Rada a Komise*, T-107/08, EU:T:2011:704, bod 55, a ze dne 10. dubna 2019, *Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise*, T-300/16, EU:T:2019:235, body 243 až 249; stanovisko generálního advokáta Slynna ve věci *Francie v. Komise*, 181/85, EU:C:1986:491, s. 708 a 709).
- 130 Ve fázi řízení před Tribunálem se Komise dovolává výjimečných okolností odůvodňujících takovou úpravu, jejímž cílem je zohlednit náklady nezbytné k tomu, aby byl produkt přivezen do místa, kde probíhá hospodářská soutěž, a sice do severní Evropy, a odkazuje na praxi zavedenou v jejím prováděcím nařízení (EU) 2019/1688 ze dne 8. října 2019, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz směsí močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Ruska, Trinidadu a Tobaga a ze Spojených států amerických (Úř. věst. 2019, L 258, s. 21), a v jejím prováděcím nařízení (EU) 2019/576 ze dne 10. dubna 2019, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz směsí močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Ruska, Trinidadu a Tobaga a ze Spojených států amerických (Úř. věst. 2019, L 100, s. 7).
- 131 Jak přitom správně tvrdí žalobci, Komise v bodech 108 až 110 odůvodnění prováděcího nařízení 2019/1688 a v bodech 127 a 129 odůvodnění prováděcího nařízení 2019/576 upřesnila, že její obvyklá praxe spočívá v tom, že srovnává vývozní cenu CIF vyvážejících výrobců na hranici Unie s cenou ze závodu výrobců v Unii. Z těchto bodů odůvodnění rovněž vyplývá, že se Komise od tohoto standardního přístupu odchyľuje a upravuje některé prodeje výrobního odvětví Unie, pokud to odůvodňují výjimečné okolnosti. Uvádí, že tedy může omezit úpravu na podíl prodeju dotčených výjimečnou situací.
- 132 V projednávaném případě Komise nijak nepoukazuje v napadeném nařízení na existenci takových výjimečných okolností, které by odůvodňovaly potřebu zohlednit náklady na dopravu z jižní do severní Evropy, pokud jde o prodeje rýže Indica v Unii. Okolností projednávaného případu se dovolává až ve fázi dupliky, zatímco v samotném textu prováděcích nařízení, jež cituje, takové zvláštní okolnosti uplatnila.
- 133 Kromě toho Komise nepředložila žádný spolehlivý a relevantní důkaz či indicii na podporu svého tvrzení, podle kterého je „zjevnou skutečností“, že místo, kde probíhá hospodářská soutěž s rýží Indica v Unii, je severní Evropa, takže bylo nezbytné zohlednit ceny výrobního odvětví Unie po dopravení veškeré celoomleté nebo poloomleté rýže Indica z jižní do severní Evropy a neupravovat náklady na dopravu v závislosti na poměru prodeju rýže v jednotlivých zeměpisných oblastech Unie.
- 134 Nejprve je totiž třeba uvést, že i když Komise v bodě 36 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že „jižní“ Evropa představuje Itálii a Španělsko, definovala ji ve své žalobní odpovědi tak, že se skládá z Itálie, Španělska a Řecka, a následně k ní připojila Portugalsko.
- 135 Dále v odpovědi na otázky položené Tribunálem v rámci organizačních procesních opatření Komise předložila dvě publikace, v nichž byla tato „zjevná“ skutečnost zmíněna a vysvětlena statistickými údaji.

- 136 Tribunál přitom konstatuje, že se jedná o informační list o rýži vydaný Komisí, ve kterém je tvrzeno, aniž je toto tvrzení podloženo důkazy, že „rýže Indica (dlouhá zrna) je asijskou ‚tradiční‘ rýží, která představuje [přibližně] 25 % vyrobené rýže v Unii a je konzumována především v severní Evropě“.
- 137 Komise dále předložila tabulku zveřejněnou v článku z prosince 1995 týkající se jakosti rýže v Unii, jež uváděla číselný odhad spotřeby rýže Indica a rýže Japonica v průběhu let 1993 a 1994 pro každou z dvanácti zemí, které byly tehdy členy Unie.
- 138 Ačkoli tato tabulka poskytuje informace o spotřebních návycích ohledně rýže v Unii před 30 lety, takové návyky se mohou výrazně změnit, jak správně uvedli žalobci ve svých vyjádřeních k odpovědím Komise a na jednání. Z tohoto dokumentu rovněž vyplývá, že Itálie, Španělsko, Řecko a Portugalsko si zachovávají přibližně 11,8 % spotřeby rýže Indica z Unie a sama Komise přiznala, že 12 % dovozů z Kambodže směřuje do těchto „jižních“ zemí.
- 139 Konečně, i když Komise v bodě 36 odůvodnění napadeného nařízení uvádí, že vycházela z informací uvedených ve stížnosti a ověřených během šetření na místě, je nutno konstatovat, že stížnost Italské republiky neobsahuje žádnou informaci o nákladech na dopravu v Unii v takové výši a že ověření, která Komise provedla v průběhu šetření na místě, nejsou součástí spisu.
- 140 Ve fázi žalobní odpovědi Komise upřesnila, že objektivní důkazy odůvodňující úpravu nákladů na dopravu v Unii ve výši 49 eur za tunu, a sice prohlášení italského sdružení provozovatelů mlýnů rýže (AIRI), které bylo ověřeno na místě u dvou italských provozovatelů mlýnů zařazených do vzorku, byly obsaženy ve spise, ale nebyly žalobcům zpřístupněny z důvodu žádosti o důvěrné zacházení. Dodala, že i kdyby nedošlo k úpravě nákladů na dopravu, analýza by prokázala existenci cenového podbízení cenám výrobců v Unii přinejmenším o 5,4 % v případě prodeje ve velkoobjemových baleních a o 8,5 % v případě prodeje v malých baleních.
- 141 Je pravda, že přístup zúčastněných stran k informacím týkajícím se rozhodnutí Komise je podle čl. 17 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci, jak vyplývá z bodu 171 níže, výslovně omezen důvěrností těchto informací. Zásady, kterými se řídí právo stran na informace, musí být tudíž uvedeny do souladu s požadavky důvěrnosti, a zejména s povinností unijních orgánů zachovávat obchodní tajemství (obdobně viz stanovisko generálního advokáta Pitruzzelly ve věci *Donex Shipping and Forwarding*, C-104/19, EU:C:2020:159, bod 61 a citovaná judikatura).
- 142 Podle judikatury citované v bodě 99 výše musí však být legalita unijního aktu posuzována podle skutkového a právního stavu existujícího ke dni, kdy byl akt přijat, takže Tribunál nemůže důvody uplatněné během antidumpingového šetření nahradit jinými důvody, které byly poprvé uplatněny až před ním. Tak je tomu přitom v případě posouzení Komise uvedených v jejích písemnostech, v nichž bez dalšího upřesnění tvrdí, že pokud by nedošlo k úpravě nákladů na dopravu, ceny dovozů z Kambodže by se přesto podbízely cenám výrobců v Unii přinejmenším o 5,4 % v případě prodeje ve velkoobjemových baleních a o 8,5 % v případě prodeje v malých baleních.
- 143 Odmítnutí zpřístupnit dotčené informace tedy nelze ospravedlnit důvodem uplatněným v řízení před Tribunálem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. června 2017, *Changmao Biochemical Engineering v. Rada*, T-442/12, EU:C:2017:372, bod 153).

- 144 V každém případě již bylo rozhodnuto, že informace nezbytné pro posouzení, zda je s ohledem na strukturu trhu vhodná sporná úprava, nejsou důvěrnými údaji, jelikož se jedná o odůvodněné vymezení obchodní úrovně produktů Unie odpovídající obchodní úrovni dovážených produktů a o provedení patřičné úpravy za účelem zohlednění veškerých souvisejících nákladů (obdobně viz rozsudek ze dne 17. února 2011, Zhejiang Xinshiji Foods a Hubei Xinshiji Foods v. Rada, T-122/09, nezveřejněný, EU:T:2011:46, bod 86).
- 145 Komise se tedy nemůže platně dovolávat důvěrnosti všech informací, které jí umožnily dospět k závěru, že měla být provedena úprava nákladů na dopravu v Unii v jednotné výši 49 eur za tunu.
- 146 Tribunál kromě toho poznamenává, že Komise dne 8. února 2022 v návaznosti na otázky a na žádost Tribunálu o předložení dokumentů v rámci organizačních procesních opatření zopakovala, že prohlášení AIRI bylo důvěrné.
- 147 Dne 10. února 2022 však uvedla, že získala od sdružení AIRI potvrzení s ohledem na dobu, která uplynula od správního řízení, že žádost o zachování důvěrnosti ohledně prohlášení o výdajích na dopravu se neuplatní. Dodala, že uvedené prohlášení předloží dne 18. února 2022 ve svých odpovědích na otázky Tribunálu a že k němu budou moct mít přístup všichni účastníci řízení.
- 148 Ze skutečností obsažených ve spise přitom vyplývá, že Komise předložila pouze e-mailovou korespondenci mezi ní a společností Ente Nazionale Risi, ve které se nachází snímek obrazovky s tabulkou nákladů na dopravu rýže ve velkoobjemových baleních a velkých pytlích. Částka 49 eur je v něm uvedena jako částka odpovídající nákladům na dopravu rýže ve velkých pytlích přepravovaných z Itálie do Belgie. Naproti tomu dokument, z něhož tyto údaje pocházejí, či výpočty k tomu použité Tribunálu nebyly poskytnuty.
- 149 Zeměpisné rozdělení, z něhož vychází „zjevná skutečnost“, podle níž hospodářská soutěž s celoomletou nebo poloomeletou rýží Indica v Unii probíhá v severní Evropě, tak není podloženo spolehlivými a relevantními důkazy. Totéž platí pro rozhodnutí Komise použít na veškerou produkci rýže Indica v Unii jednotnou sazbu ve výši 49 eur za tunu jako náklady na dopravu bez toho, aby se tato úprava omezila jen na určitou část prodejů celoomleté a poloomeleté rýže Indica v Unii, která skutečně potřebuje takovou přepravu z jižní do severní Evropy.
- 150 Zadruhé, pokud jde o úpravu cen dovozu, Komise v bodě 36 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že vycházela z „údaj[ů] získan[ých] v rámci předchozího šetření týkajícího se jiného potravinářského výrobku, tj. mandarinek satsuma“. Naproti tomu nepředložila žádný spolehlivý a konzistentní důkaz ani shodující se indicii, pokud jde o předmětné šetření a údaje, které jí umožnily učinit závěr, že náklady po dovozu měly být v projednávaném případě odhadnuty na přibližně 2 % ceny dovozu.
- 151 Ačkoli se podle žalobců jednalo o šetření z let 2003/2004, a vznesli tak námitky vůči použití takových neaktuálních údajů, Komise ve fázi žalobní odpovědi toto tvrzení vyvrátila a upřesnila, že se jedná o údaje z roku 2014 z přezkumu před pozbytím platnosti antidumpingových opatření uložených na některé upravené nebo konzervované citrusové plody.
- 152 Je pravda, že ve věci týkající se dovozu upravených nebo konzervovaných citrusových plodů pocházejících z Číny již bylo rozhodnuto, že úprava ceny dovozu o 2 % byla mírná, takže bylo důvodné předpokládat, že zahrnuje pouze náklady vzniklé do okamžiku dodání zboží do skladu dovozce (rozsudek ze dne 17. února 2011, Zhejiang Xinshiji Foods a Hubei Xinshiji Foods v. Rada, T-122/09, nezveřejněný, EU:T:2011:46, bod 85).

- 153 Nicméně i za předpokladu, že by žalobci museli vzít v potaz, že dotčená úprava vycházela z šetření z roku 2014 a zahrnovala pouze náklady vzniklé do okamžiku dodání zboží do skladu dovozce, žádná skutečnost z těch, které jim byly sděleny v průběhu správního řízení nebo jež jsou uvedeny v napadeném nařízení, se nevěnuje otázce, proč je tato fáze distribučního řetězce dovážených produktů rovnocenná úrovni výrobního odvětví Unie v „severní Evropě“, ani tomu, proč jsou ceny přepravy mandarinek satsuma rovnocenné cenám přepravy rýže, suchého produktu, jenž méně podléhá zkáze, a tedy proč je v projednávané věci tato úprava vhodná.
- 154 Tribunál tak konstatuje, že skutečnosti, kterých se dovolává Komise, k odůvodnění úpravy nejsou dostatečně přesvědčivé a nemohou být považovány za důkazy ani za shodující se indicie umožňující prokázat existenci faktoru, na jehož základě byla úprava cen dovozu provedena, a určit její dopad na srovnatelnost cen.
- 155 Zatřetí, pokud jde o úpravu analýzy cenového podbízení za účelem zohlednění rozdílů v obchodní úrovni a srovnání cen celoomleté rýže prodávané ve velkoobjemových baleních s cenami rýže prodávané v malých baleních, je nutno uvést, že Komise nepředložila žádný důkaz na podporu této úpravy ani žádnou indicii umožňující prokázat existenci faktorů, na jejichž základě byla tato úprava provedena, a určit její dopad na srovnatelnost cen.
- 156 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že Komise nevycházela ze spolehlivých a relevantních důkazů či indicí, které by jí umožnily podložit rozhodnutí provést úpravy v rámci analýzy cenového podbízení.
- 157 Je tudíž třeba rovněž vyhovět výtkám žalobců vycházejícím z existence zjevně nesprávných posouzení v rozsahu, v němž Komise provedla úpravy cen v Unii a cen dovozu.

K výtkám vycházejícím z porušení práva žalobců na obhajobu a povinnosti sdělit podstatné skutečnosti a úvahy nebo podrobné informace, z nichž vycházejí

- 158 Žalobci se v podstatě dovolávají porušení svého práva na obhajobu, jakož i čl. 17 odst. 1 až 4 nařízení v přenesené pravomoci ve spojení s čl. 38 odst. 3 nařízení o GSP, jelikož Komise před přijetím rozhodnutí o znovu zavedení cla společného celního sazebníku na dovozy rýže Indica pocházející z Kambodže opomněla uvést některé podstatné skutečnosti a úvahy nebo podrobné informace, z nichž vycházejí, na jejichž základě přijala konečné rozhodnutí.
- 159 Žalobci nejprve tvrdí, že jim Komise nesdělila analýzu cenového podbízení ani úpravy provedené po připomínkách vznesených po oznámení obecného informačního dokumentu, dokonce ani zdrojové údaje, které se k nim vztahují, týkající se nákladů po dovozu, nákladů na dopravu rýže z jižní do severní Evropy, jakož i určení skutečných prodejních cen velkoobjemových balení a prodejních cen malých balení.
- 160 Komise rovněž nesdělila údaje, které tvořily základ pro výpočet ukazatelů spotřeby a újmy, jako jsou podíly na trhu a množství prodeje, vývoj výroby v Unii, dovozů a jejich cen, včetně údajů obdržených od členských států a Eurostatu, jakož i údaje získané na jejich základě, ani analýzu, v rámci níž použila přepočítací koeficient poloomeleté rýže na ekvivalent celoomleté rýže.
- 161 Tyto skutečnosti jsou přitom zjevně podstatnými skutečnostmi a úvahami a údaje použité v tomto ohledu jsou podrobné informace, z nichž tyto skutečnosti vycházejí, takže podle čl. 17 odst. 1 až 4 nařízení v přenesené pravomoci měla Komise povinnost je sdělit, včetně veřejně přístupných údajů.

- 162 Žalobci dále tvrdí, že i když jejich vyjádření po sdělení obecného informačního dokumentu umožnila prudce snížit rozpětí cenového podbízení z 22 na 13 % pro prodej ve velkoobjemových baleních a na 14 % pro prodeje v malých baleních, není vyloučeno, že zveřejnění analýzy cenového podbízení a jejích úprav, zdrojových údajů v tomto ohledu, jakož i dalších důležitých skutečností jim umožnily předložit další vyjádření. Tím, že tyto informace nesdělila, což Komise uznala, je zbavila možnosti uplatnit v tomto ohledu jejich vyjádření, což ji mohlo vést ke změně některých jejích zjištění a k dodatečnému snížení rozpětí cenového podbízení, či dokonce ke zpochybnění analýzy příčinné souvislosti mezi tvrzenými závažnými potížemi a dovozy celoomleté nebo poloomleté rýže Indica pocházející z Kambodže.
- 163 Nakonec podle žalobců nebyla žádná z nesdělených informací důvěrná. I kdyby některé z nich byly důvěrné, musí být podle čl. 38 odst. 3 a 5 nařízení o GSP předmětem žádosti o důvěrné zacházení a každopádně musí být sděleny v obecné nebo souhrnné formě.
- 164 Komise nejprve tvrdí, že žalobci mohli porozumět analýze cenového podbízení a údajům, z nichž vycházela, na základě informací obsažených v obecném informačním dokumentu, které se týkaly cen dovozů z Kambodže a jednotkových cen provozovatelů mlýnů v Unii zařazených do vzorku. I když připouští, že nesdělila úpravy uvedené analýzy a skutečnosti, z nichž vychází, dodává, že byly provedeny v návaznosti na vyjádření zúčastněných stran k obecnému informačnímu dokumentu a že vedly ke snížení cenového podbízení, takže jsou pro žalobce příznivé. Kromě toho upřesňuje, že cenové podbízení je pouze jednou ze skutečností, které byly zohledněny za účelem posouzení závažných potíží způsobených výrobnímu odvětví Unie.
- 165 Komise dodává, že údaje, z nichž vychází úprava týkající se nákladů na dopravu z jižní do severní Evropy, nebyly žalobcům přístupné z důvodu žádosti o důvěrné zacházení.
- 166 Dále, pokud jde o ukazatele spotřeby a újmy, Komise sice uznává, že se jedná o podstatné skutečnosti, tvrdí však, že byly obsaženy v obecném informačním dokumentu. Co se týče údajů, na jejichž základě byly tyto ukazatele vypočítány, v žádném případě se nejedná o podstatné skutečnosti či úvahy, které by musely být sděleny žalobcům. Ti mohli kromě toho provést vlastní výpočty na základě informací obsažených v obecném informačním dokumentu nebo veřejně přístupných informací.
- 167 V tomto ohledu Komise odkazuje rovněž na čl. 16 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci a na čl. 12 odst. 1 rozhodnutí předsedy Evropské komise (EU) 2019/339 ze dne 21. února 2019 o funkci a mandátu úředníka pro slyšení v určitých obchodních řízeních (Úř. věst. 2019, L 60, s. 20), které stanoví, že na žádost zúčastněné strany se může zapojit úředník pro slyšení zejména za účelem přezkumu odmítnutí přístupu k souboru dokumentů a sporů týkajících se důvěrnosti dokumentů.
- 168 Z těchto ustanovení vyplývá, že žalobci měli v průběhu správního řízení požádat o přístup k údajům, z nichž vycházejí ukazatele spotřeby a újmy, jakož i výpočtu přepočítacího koeficientu rýže. Proto nejsou již oprávněni si před Tribunálem stěžovat na to, že jim nebyly tyto údaje sděleny.
- 169 Nakonec Komise tvrdí, že případné nesrovnalosti způsobené neoznámením určitých informací žalobcům nemohou vést ke zrušení napadeného nařízení, jelikož žalobci neprokázali, že by správní řízení mohlo vést k jinému výsledku, kdyby jim takové informace byly sděleny.
- 170 Italská republika a společnost Ente Nazionale Risi v podstatě odkazují na argumenty Komise.

- 171 Článek 17 nařízení v přenesené pravomoci, nadepsaný „Poskytnutí informací“, stanoví:
- „1. Komise poskytne podrobné informace, z nichž vycházejí podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě rozhoduje.
  2. Informace se poskytují v písemné podobě. Zpráva obsahuje zjištění Komise a odráží její záměr znovu zavést běžná cla společného celního sazebníku, či nikoli.
  3. Poskytnutí informací se provádí s patřičným ohledem na ochranu důvěrných informací co nejdříve, obvykle nejpozději 45 dnů před vydáním konečného rozhodnutí Komise o návrhu konečného postupu a v každém případě v přiměřené době, aby strany mohly vyjádřit svá stanoviska a aby Komise tato stanoviska zvažila. Pokud Komise nemůže sdělit některé skutečnosti nebo úvahy v tomto okamžiku, sdělí je co nejdříve.
  4. Poskytnutím informací není dotčeno žádné další rozhodnutí, které může být přijato, ale pokud toto rozhodnutí vychází z jiných skutečností a úvah, musí být tyto sděleny co nejdříve.
  5. Podání učiněná poté, co byly informace poskytnuty, se zohlední pouze tehdy, budou-li doručena během lhůty stanovené Komisí v každém jednotlivém případě, která činí alespoň 14 dnů, přičemž je nutno brát náležitý ohled na naléhavost dané záležitosti.“
- 172 Tribunál nejprve uvádí, že toto ustanovení nijak nepodmiňuje povinnost Komise poskytnout informace jakoukoliv žádostí zúčastněných stran, jež se týká podrobných informací, z nichž vycházejí podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě je zamýšleno ochranné opatření a se kterými se žalobci chtějí seznámit.
- 173 Výklad tohoto ustanovení, jenž Komise učinila a podle kterého žalobci měli požádat o přístup k dotčeným údajům, vychází z režimu antidumpingového řízení, v jehož rámci antidumpingové nařízení přiznává některým dotčeným subjektům procesní práva a záruky, jejichž uplatnění však závisí na aktivní účasti těchto subjektů v samotném řízení, jež musí být vyjádřena přinejmenším prostřednictvím podání písemné žádosti ve stanovené lhůtě (rozsudek ze dne 9. července 2020, *Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539*, bod 70).
- 174 I když je možnost obdržet konečné informace a následně se v tomto ohledu vyjádřit v rámci antidumpingového nařízení podmíněna předložením žádosti Komisi, naopak článek 17 nařízení v přenesené pravomoci takovou žádost nevyžaduje.
- 175 Tribunál dále konstatuje, že článek 16 nařízení v přenesené pravomoci a čl. 12 odst. 1 rozhodnutí 2019/339 se týkají zapojení úředníka pro slyšení během správní fáze a týkají se specifické situace, kdy dotčené strany podaly žádost o přístup k souboru dokumentů nebo k určitému dokumentu, tento přístup byl Komisí odepřen a je třeba rozhodnout zejména spor týkající se důvěrnosti některých dokumentů.
- 176 Toto právo zúčastněných stran písemně požádat o přístup ke spisu během správní fáze a otázka případného zapojení úředníka pro slyšení v případě odmítnutí nebo sporu týkajícího se důvěrnosti některých dokumentů jsou odlišné od povinnosti Komise sdělit podrobné informace, z nichž vycházejí podstatné skutečnosti a úvahy, na nichž založila své konečné rozhodnutí ve smyslu článku 17 nařízení v přenesené pravomoci.

- 177 Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, žalobci nepodléhali žádné předchozí povinnosti požádat během správního řízení o přístup k informacím uvedeným v článku 17 nařízení v přenesené pravomoci, aby se mohli před Tribunálem dovolávat porušení tohoto ustanovení a svého práva na obhajobu.
- 178 Tribunál nakonec připomíná, že podle judikatury právo na obhajobu zahrnuje jak právo být vyslechnut, tak právo na přístup ke spisu a patří mezi základní práva, která jsou nedílnou součástí právního řádu Unie a jsou zakotvena v Listině základních práv Evropské unie (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. července 2014, Kamino International Logistics a Datema Hellmann Worldwide Logistics, C-129/13 a C-130/13, EU:C:2014:2041, bod 28 a citovaná judikatura).
- 179 Vzhledem k tomu, že šetření předcházející přijetí nařízení zavádějících ochranná opatření mohou bezprostředně a osobně ovlivnit dotčené strany a přinášet pro ně nepříznivé důsledky, je Komise povinna dodržovat některé procesní zásady a záruky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. dubna 2019, Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise, T-300/16, EU:T:2019:235, body 74 a 76).
- 180 Z ustálené judikatury tak vyplývá, že unijní orgány musí při plnění své informační povinnosti jednat s veškerou požadovanou řádnou péčí a snažit se poskytnout dotčným podnikům v rozsahu, v němž zůstává zajištěno zachování obchodního tajemství, údaje užitečné k obraně jejich zájmů a v případě potřeby i bez návrhu zvolit vhodný způsob takového sdělení. Zúčastněným podnikům musí být v každém případě v průběhu správního řízení umožněno, aby užitečně vyjádřily své stanovisko k reálnosti a relevantnosti skutkových zjištění a dovolávaných okolností a k podstatným skutečnostem a úvahám, na jejichž základě Komise přijímá svá rozhodnutí a posuzuje existenci závažných potíží, které byly způsobeny nebo by mohly být způsobeny výrobnímu odvětví Unie dovozy produktu pocházejícího ze zvýhodněné země (obdobně viz rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 76 a citovaná judikatura).
- 181 Právo být vyslechnut konkrétně zaručuje každému možnost užitečným a účinným způsobem vyjádřit své stanovisko v průběhu správního řízení před přijetím každého rozhodnutí, které by se mohlo nepříznivě dotknout jeho zájmů (viz rozsudky ze dne 4. dubna 2019, OZ/BEI, C-558/17 P, EU:C:2019:289, bod 53, a ze dne 25. června 2020, HF v. Parlament, C-570/18 P, EU:C:2020:490, bod 58).
- 182 Aby bylo předloženo stanovisko zúčastněné strany užitečné, je tak třeba, aby toto stanovisko mohlo být předloženo včas a Komise ho mohla zohlednit a s veškerou požadovanou pozorností posoudit jeho relevantnost pro obsah přijímaného aktu.
- 183 V rámci ochranných opatření přijatých na základě nařízení o GSP stanoví článek 17 nařízení v přenesené pravomoci určitá pravidla týkající se výkonu práva zúčastněných stran vyjádřit svá stanoviska a ztělesňuje tak jejich právo být vyslechnut. Tento článek ve svém odstavci 1 stanoví povinnost Komise poskytnout podrobné informace, z nichž vycházejí podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě rozhoduje.
- 184 Taková povinnost platí tím spíše, pokud jde o samotné podstatné skutečnosti a úvahy, a to tím spíše, že odstavce 3 a 4 článku 17 nařízení v přenesené pravomoci výslovně zmiňují sdělení „skutečností a úvah“.

- 185 Tento článek rovněž ve svém odstavci 3 stanoví, že poskytnutí informací musí být provedeno co nejdříve, a obvykle nejpozději 45 dnů před vydáním konečného rozhodnutí Komise. V každém případě musí jednat v přiměřené době, aby strany mohly vyjádřit svá stanoviska a aby Komise tato stanoviska zvažila. Tento článek mimoto ve svém odstavci 4 stanoví, že pokud Komise zamýšlí přijmout pozdější rozhodnutí na základě jiných skutečností a úvah, než které byly sděleny dříve, musí je sdělit co nejdříve.
- 186 Znění článku 17 nařízení v přenesené pravomoci neobsahuje nic, co by umožnilo přiznat tomuto sdělení čistě informativní povahu. Některé jazykové verze tohoto ustanovení jako jeho anglická a francouzská verze, jež používají slovesa „shall“ a „doivent“ či oznamovací způsob přítomného času, tak výslovně odkazují na povinnost Komise sdělit podrobné informace, z nichž vycházejí podstatné skutečnosti a úvahy nebo jednotlivé skutečnosti a úvahy, na jejichž základě ve stanovených lhůtách rozhoduje.
- 187 Ve světle těchto zásad je třeba zkoumat výtky žalobců týkající se informací, které Komise neposkytla. Za tímto účelem se Tribunál rozhodl analyzovat výtky týkající se neposkytnutí zaprvé údajů, z nichž vycházejí ukazatele spotřeby a újmy a zadruhé analýzy cenového podbízení a jejich úprav po vyjádřeních zúčastněných stran k obecnému informačnímu dokumentu.

K údajům, z nichž vycházejí ukazatele spotřeby a újmy

- 188 V projednávaném případě Komise v obecném informačním dokumentu zúčastněným stranám sdělila skutečnosti a úvahy, jež považovala za podstatné a na jejichž základě zamýšlela znovu zavést cla společného celního sazebníku na dovoz rýže Indica pocházející z Kambodže, včetně číselných údajů týkajících se ukazatelů spotřeby a újmy a analýzy trendů, jež tyto ukazatele prokazují, jak vyplývá z bodů 11 až 16 výše.
- 189 Tribunál připomíná, že jak vyplývá z bodů 172 až 186 výše, článek 17 nařízení v přenesené pravomoci nepodmiňuje povinnost Komise poskytnout informace jakékoliv aktivní účasti zúčastněných stran na správním řízení. Mimoto právo na obhajobu, jehož dodržování je Komise povinna zajistit v rámci šetření směřujícího k přijetí ochranných opatření na základě nařízení o GSP, je v nařízení v přenesené pravomoci zavedeno uceleným systémem procesních záruk, jehož cílem je zejména umožnit zúčastněným stranám účinně hájit své zájmy.
- 190 V tomto ohledu je třeba uvést, že článek 17 nařízení v přenesené pravomoci ve svém odstavci 1 neomezuje povinnost Komise sdělit podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě rozhoduje, ale výslovně se vztahuje na podrobné informace, z nichž tyto skutečnosti a úvahy vycházejí.
- 191 Komise uznala, že ukazatele spotřeby a újmy jsou podstatnými skutečnostmi. Informace a údaje, z nichž vycházejí tyto ukazatele, jsou tedy podrobnými informacemi, z nichž vycházejí podstatné skutečnosti a úvahy, které měly být žalobcům sděleny v souladu s článkem 17 nařízení v přenesené pravomoci.
- 192 Pokud jde nejprve o přepočítací koeficienty pololeté rýže na ekvivalent celoleté rýže, z poznámky pod čarou č. 5 obecného informačního dokumentu vyplývá, že Komise uvedla, že tento přepočítací koeficient je stanoven nařízením Komise (ES) č. 1312/2008 ze dne 19. prosince 2008, kterým se stanoví přepočítací koeficienty, náklady na zpracování a hodnota vedlejších produktů pro jednotlivé stupně zpracování rýže (Úř. věst. 2008, L 344, s. 56), a že se

vztahuje jak na dovoz, tak na množství vyráběné v Unii. Přepočítací koeficient poloomeleté rýže na celomeletou rýži je stanoven v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení, takže žalobci měli k této informaci přístup. V tomto ohledu nelze konstatovat žádné porušení práva na obhajobu.

- 193 Pokud jde dále o údaje, které Komisi umožnily stanovit údaje o spotřebě v Unii, podílech na trhu výrobního odvětví Unie a Kambodžského království, vývoji dovozů rýže Indica pocházející z Kambodže a jejich cen, jakož i údaje o produkci, zásobách a plochách vyhrazených výrobním odvětvím Unie pro pěstování rýže Indica, uvedené v bodech 19, 21, 24, 26, 33, 35, 36 a 38 odůvodnění obecného informačního dokumentu, jakož i v bodech 25, 27, 30, 32, 47, 49, 52 a 53 odůvodnění napadeného nařízení, je nutno konstatovat, že je pouze uvedeno, že tyto údaje byly stanoveny Komisí na základě údajů od členských států nebo údajů Eurostatu.
- 194 Jeví se však, že dotčené údaje Eurostatu či údaje od členských států nebyly zahrnuty ve spise poskytnutém žalobcům a hypertextový odkaz obsažený v poznámce pod čarou č. 4 obecného informačního dokumentu odkazuje na obecnou prezentaci společné zemědělské politiky Unie ve vztahu k „obilninám, olejninám, bílkovinným plodinám a rýži“ na stránce Komise.
- 195 Komise se v tomto ohledu nemůže opírat o bod 372 rozsudku ze dne 27. září 2006, Archer Daniels Midland v. Komise (T-329/01, EU:T:2006:268). Z tohoto rozsudku totiž vyplývá, že veřejně přístupná publikace dotčená v této věci spočívala v konkrétní publikaci, která byla výslovně uvedena v poznámce pod čarou v oznámení námitek. Naopak v projednávaném případě hypertextový odkaz v poznámce pod čarou č. 4 obecného informačního dokumentu neodkazuje přímo na údaje poskytnuté Eurostatem a tyto údaje, stejně jako údaje od členských států, nebyly žalobcům sděleny jiným způsobem.
- 196 V každém případě, i kdyby se mělo za to, že statistiky Eurostatu byly veřejně dostupné a že žalobci měli v obecném informačním dokumentu přístup ke konečným údajům týkajícím se ukazatelů spotřeby a újmy, Komise nevysvětlila metodiku případně použitou ke kombinaci údajů od členských států se statistikami Eurostatu za účelem stanovení konečných údajů uvedených v obecném informačním dokumentu a v napadeném nařízení.
- 197 Komise proto porušila článek 17 nařízení v přenesené pravomoci tím, že zúčastněným stranám včas nesdělila informace Eurostatu a údaje členských států získané pro účely šetření a výpočtu ukazatelů spotřeby a újmy.
- 198 Konečně, pokud jde konkrétně o údaje použité k určení výroby v Unii, Komise uznává, že poskytla pouze částečný výpočet, neboť údaje nezohledňují počáteční stav zásob ani využití rýže jako osiva. Dodává však, že tento výpočet byl v souladu s výpočtem rozvahy a žalobci mu byli schopni porozumět na základě rozvahy ohledně rýže, ke které měli přístup.
- 199 Je pravda, že z rozvah ohledně rýže, přiložených k písemnostem žalobců, vyplývá, že údaje o konečném stavu zásob uvedené v bodě 36 odůvodnění obecného informačního dokumentu a převzaté v bodě 52 odůvodnění napadeného nařízení odpovídají rozdílu mezi součtem počátečního stavu zásob, použitelné produkce a dovozů na straně jedné a celkovou domácí spotřebou a vývozem na straně druhé. Tento účetní vzorec sice umožňuje vypočítat konečný stav zásob, avšak byl podrobně popsán Komisí pouze v jejích písemnostech předložených Tribunálu. Naopak nijak z obecného informačního dokumentu nevyplývá a Komise netvrdí, že jej sdělila žalobcům v průběhu správního řízení.

- 200 Kromě toho, i když žalobci měli přístup ke dvěma rozvahám rýže vztahujícím se k období šetření, z odpovědi Komise na otázky položené Tribunálem v rámci organizačních procesních opatření vyplývá, že Komise vycházela z jiné rozvahy, a to z roku 2018, jejíž údaje vyplývaly z kompilace údajů provedené Komisí a která vykazovala určité rozdíly oproti údajům uvedeným v rozvahách rýže, jež měly žalobci k dispozici. Tato rozvaha ani údaje, z nichž vycházela, a metodika použitá Komisí ke shromáždění těchto údajů nebyly žalobcům v průběhu správního řízení sděleny.
- 201 Kromě toho, i když Komise tvrdí, že v bodě 18 odůvodnění obecného informačního dokumentu bylo jasně uvedeno, že údaje o prodeji výrobců v Unii byly vypočteny na základě rozvah rýže, doplněním počátečního stavu zásob a použitelné produkce a odečtením osiva, vývozu a konečného stavu zásob a že se jedná o „obecně uznávaný účetní vzorec“, Tribunál uvádí, že tento bod odůvodnění uvádí, že „[s]potřeba rýže Indica v Unii byla stanovena na základě údajů, které Komise shromáždila od členských států, a statistických údajů ohledně dovozů, jež poskytl Eurostat“. Není zde nijak zmíněno množství prodejů či účetní vzorec použitý Komisí.
- 202 Stejně tak metodika výpočtu použitá Komisí k zjištění konečných údajů o spotřebě v Unii, které jsou uvedeny v bodě 19 odůvodnění obecného informačního dokumentu a jsou převzaty v bodě 25 odůvodnění napadeného nařízení, není v obecném informačním dokumentu identifikovatelná.
- 203 Žalobci tedy neměli k dispozici podrobné informace, z nichž vycházely ukazatele spotřeby a újmy, ani informace v tomto ohledu užitečné k zpětné kontrole výpočtů Komise, jelikož Komise nesplnila svou povinnost poskytnout informace ve smyslu článku 17 nařízení v přenesené pravomoci.
- 204 Není přitom vyloučeno, že by žalobci mohli zajistit svou obhajobu lépe, kdyby k těmto pochybením nedošlo.
- 205 Podle judikatury Soudního dvora totiž ačkoliv nelze žalobci ukládat, aby prokázal, že by rozhodnutí Komise bylo odlišné, kdyby nedošlo k dotčenému procesnímu pochybení, ale pouze to, že taková hypotéza není zcela vyloučena, jelikož by tento účastník řízení mohl lépe zajistit svou obhajobu, kdyby k tomuto pochybení nedošlo, nic to nemění na tom, že pochybení týkající se práv na obhajobu může vést ke zrušení dotčeného aktu pouze tehdy, jestliže existuje možnost, že z důvodu tohoto pochybení by mohlo správní řízení vést k jinému výsledku, čímž by tak došlo ke konkrétnímu zásahu do práv na obhajobu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, body 78 a 79, jakož i citovaná judikatura).
- 206 Bylo již rozhodnuto, že tento požadavek je splněn, jestliže se žalobce, který neměl přístup k písemnostem, jež mu měly být předány na základě dodržování práva na obhajobu, nemohl užitečně vyjádřit, a byl tak zbaven šance, byť jakkoliv omezené, lépe si zajistit obhajobu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 16. ledna 2019, Komise v. United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, bod 56, a ze dne 16. ledna 2019, Komise v. United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, bod 56).
- 207 V takovém případě je totiž skutečností, že nebyly předány písemnosti ve spise, z nichž administrativa nebo unijní orgán vycházely, dotčena nevyhnutelně – s ohledem na ochranu práva na obhajobu – řádnost aktů přijatých na konci řízení, které se může žalobce nepříznivě dotknout (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 4. dubna 2019, OZ v. EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, bod 78, a ze dne 25. června 2020, HF v. Parlament, C-570/18 P, EU:C:2020:490, bod 73).

- 208 Za zvláštních okolností projednáváné věci, mohla tedy nedostupnost výpočtů údajů o spotřebě a ukazatelů závažných potíží pro žalobce omezit jejich schopnost relevantně se vyjádřit. Skutečnost, že v projednáváné věci neměly k dispozici určité informace týkající se metodiky výpočtu, je relevantní pro posouzení, zda by výsledek řízení mohl být odlišný v případě, že by Komise tyto výpočty zpřístupnila.
- 209 Skutečnost, že mají k dispozici všechny informace týkající se ukazatelů spotřeby a újmy, jakož i podrobné výpočty provedené Komisí, a nejen údaje použité k těmto výpočtům, přitom obecně umožňuje žalobcům předložit vyjádření, která lépe hájí jejich zájmy. Žalobci takto mohou přesně ověřit způsob, jak Komise tyto údaje využila, a porovnat je s vlastními výpočty, což jim umožní zjistit případné nedostatky na straně Komise, které by jinak nešlo zjistit (obdobně viz rozsudky ze dne 30. června 2016, *Jinan Meide Casting v. Rada*, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 208, a ze dne 1. června 2017, *Changmao Biochemical Engineering v. Rada*, T-442/12, EU:T:2017:372, bod 156).
- 210 Jak vyplývá z bodů 196 a 199 až 202 výše, kdyby žalobci získali údaje a metodiky výpočtu, z nichž vycházejí ukazatele spotřeby a újmy, byly by tím podstatným způsobem rozšířeny jejich informace, což by jim umožnilo s ohledem na okolnosti projednáváné věci předložit svá přesnější vyjádření než vyjádření, která již předložili, zejména v návaznosti na poskytnutí obecného informačního dokumentu.
- 211 Je tudíž možné, že z důvodu tohoto pochybení mohlo správné řízení vést k jinému výsledku, čímž by došlo ke konkrétnímu zásahu do práva žalobců na obhajobu.

K analýze cenového podbízení a úpravám

- 212 Z bodů 33 až 42 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že analýza cenového podbízení a úpravy provedené Komisí jsou podstatnými prvky výpočtů cenového podbízení. Komise kromě toho ve svých písemnostech uvedla, že cenové podbízení je jednou ze skutečností, na jejichž základě došla k závěru o existenci závažných potíží způsobených výrobnímu odvětví Unie. Na jednání rovněž potvrdila, že vycházela z analýzy cenového podbízení k tomu, aby učinila závěr ohledně existence příčinné souvislosti mezi závažnými potížemi výrobního odvětví Unie a dovozy celoomleté nebo poloomeleté rýže indica pocházející z Kambodže.
- 213 Pokud jde zaprvé o analýzu cenového podbízení, je třeba poznamenat, že v obecném informačním dokumentu Komise uvedla ceny dovozů z Kambodže a jednotkové ceny provozovatelů mlýnů v Unii zařazených do vzorku.
- 214 Ze skutečností obsažených ve spise vyplývá, že žalobci správně pochopili rozsah těchto informací a mohly provést vlastní výpočty, pokud jde o rozpětí cenového podbízení ve výši 22 %. To, že žalobci nebyli informováni o výpočtu rozpětí cenového podbízení, jak bylo sděleno v obecném informačním dokumentu, je nezbavuje veškeré možnosti předložit určitá relevantní vyjádření.
- 215 Jak však vyplývá z bodů 194 až 196 výše, Komise v rozporu se svou povinností poskytnout informace ve smyslu článku 17 nařízení v přenesené pravomoci nesdělila údaje Eurostatu, včetně těch umožňujících stanovit údaje o vývoji cen dovozů z Kambodže.
- 216 Pokud jde o údaje dokládající vývoj cen v Unii, z bodu 39 odůvodnění obecného informačního dokumentu, jakož i z bodu 54 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že byly sestaveny na základě odpovědí na dotazníky obdržených od provozovatelů mlýnů v Unii zařazených do vzorku. I když ze skutečností ve spise vyplývá, že žalobci měli přístup k těmto odpovědím, je nutno

uvést, že části týkající se cen byly označeny jako důvěrné. Jak správně uvádějí žalobci, souhrnné údaje od provozovatelů mlýnů v Unii nejsou důvěrné a jsou uvedeny v bodě 39 odůvodnění obecného informačního dokumentu a převzaté v bodě 54 odůvodnění napadeného nařízení. Žalobci naproti tomu netvrdí, že jim měly být sděleny jednotlivé údaje od provozovatelů mlýnů, takže se v tomto ohledu nemohou dovolávat porušení svého práva na obhajobu.

- 217 Pokud jde zadruhé o úpravy provedené v analýze cenového podbízení, je nutno konstatovat, že na ně bylo poprvé poukázáno v napadeném nařízení. Z bodů 34 až 37 odůvodnění uvedeného nařízení mimoto vyplývá, že byly přijaty Komisí, aby odpověděla na vyjádření zúčastněných stran, včetně Kambodžského království, v návaznosti na poskytnutí obecného informačního dokumentu a zajistila spravedlivé srovnání.
- 218 Úpravy provedené v analýze cenového podbízení jsou nejen podstatnými skutečnostmi a úvahami, na jejichž základě Komise rozhodla dočasně znovu zavést cla společného celního sazebníku na dovoz rýže Indica pocházející z Kambodže, ale navíc vedly ke změně rozpětí cenového podbízení a konečných závěrů, které byly předtím sděleny zúčastněným stranám v obecném informačním dokumentu.
- 219 Úpravy tak přinesly změny v trendech, na nichž se zakládal odhad újmy, přičemž Komise zmínila v napadeném nařízení kromě obecného rozpětí cenového podbízení ve výši 22 %, již uvedeného v obecném informačním dokumentu, nové rozpětí ve výši 13 % pro prodeje ve velkoobjemových baleních a 14 % pro prodeje v malých baleních.
- 220 Jelikož rozhodnutí Komise vycházelo z jiných skutečností a úvah než těch, které již byly sděleny dříve, měla Komise podle čl. 17 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci a s ohledem na právo žalobců být vyslechnuti povinnost sdělit žalobcům co nejdříve úpravy analýzy cenového podbízení, jakož i *a fortiori* analýzu cenového podbízení po úpravě. Komise přitom připouští, že neposkytla žádné informace, které by umožnily žalobcům seznámit se s nimi před přijetím napadeného nařízení a předložit k nim své stanovisko.
- 221 Je pravda, jak bylo uvedeno v bodě 141 výše, že poskytnutí informací se musí provádět s ohledem na ochranu důvěrných informací. Komise však v průběhu správního řízení ani v napadeném nařízení nijak netvrdila, že se jedná o důvěrné údaje, ke kterým nemohla poskytnout žalobcům přístup.
- 222 Na důvěrnost důkazů odůvodňujících úpravu cen v Unii se odvolávala pouze ve fázi žalobní odpovědi. Každopádně, z bodu 145 výše přitom vyplývá, že se Komise nemohla platně dovolávat důvěrnosti všech informací, které jí umožnily dospět k závěru, že měla být provedena úprava nákladů na dopravu v Unii v jednotné výši 49 eur za tunu.
- 223 Kromě toho, ačkoliv se podle čl. 17 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci poskytnutí informací provádí s ohledem na ochranu důvěrných informací, nemůže zachování důvěrnosti těchto informací zbavit právo na obhajobu a právo na účinnou soudní ochranu jejich podstaty (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. března 1985, *Timex v. Rada a Komise*, 264/82, EU:C:1985:119, bod 29).
- 224 Kromě toho čl. 38 odst. 5 nařízení o GSP v podstatě upřesňuje, že odstavce 1 až 4 uvedeného článku týkající se použití informací, včetně těch, jež byly předmětem žádosti o důvěrné zacházení, nevylučují, aby se Komise odvolávala na obecné informace a zejména na důvody, na

kterých jsou založena rozhodnutí přijatá na základě nařízení o GSP, přičemž však zohlední oprávněné zájmy dotčených fyzických a právnických osob na tom, aby obchodní tajemství nebylo vyzrazeno.

- 225 Podle judikatury je třeba dostatečnou povahu informací poskytnutých Komisí posoudit v závislosti na tom, jak specifické jsou požadované informace (obdobně viz rozsudky ze dne 18. prosince 1997, *Ajinomoto et NutraSweet v. Rada*, T-159/94 a T-160/94, EU:T:1997:209, bod 93, a ze dne 1. června 2017, *Changmao Biochemical Engineering v. Rada*, T-442/12, EU:T:2017:372, bod 143).
- 226 V tomto rámci se Komise musí v celém rozsahu slučitelném se zachováním obchodního tajemství snažit sdělit zúčastněným stranám údaje užitečné k obraně jejich zájmů a v případě potřeby i bez návrhu zvolit vhodný způsob takového sdělení (obdobně viz rozsudky ze dne 20. března 1985, *Timex v. Rada a Komise*, 264/82, EU:T:1985:119, bod 30, a ze dne 1. června 2017, *Changmao Biochemical Engineering v. Rada*, T-442/12, EU:T:2017:372, bod 141).
- 227 V projednávané věci není zpochybňováno, že Komise během správního řízení nesdělila žádnou informaci týkající se úpravy cen v Unii.
- 228 Totéž platí pro úpravu cen dovozu a úpravu za účelem zohlednění rozdílů v úrovni obchodu a srovnání cen celoomleté rýže prodávané ve velkoobjemových baleních s cenami rýže prodávané v malých baleních, které byly uvedeny v napadeném nařízení bez toho, aby Komise poskytla informace ohledně provedených výpočtů a údajů použitých k takovým úpravám. Napadené nařízení kromě toho neodkazuje na žádné přesvědčivé odůvodnění případného odmítnutí je poskytnout.
- 229 Vzhledem k tomu, že úpravy analýzy cenového podbízení představují podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě Komise rozhodla znovu zavést cla společného celního sazebníku na dovoz rýže *Indica* pocházející z Kambodže, měla Komise povinnost je sdělit žalobcům, jakož i podrobné informace, z nichž vycházejí. Byl tedy porušen článek 17 nařízení v přenesené pravomoci a právo žalobců být vyslechnuti.
- 230 Jak vyplývá z judikatury citované v bodech 205 až 207 výše, porušení práva na obhajobu může vést ke zrušení rozhodnutí přijatého v řízení, pokud existuje možnost, že z důvodu tohoto pochybení by mohlo správní řízení vést k jinému výsledku a žalobci by byli zbaveni i jen omezené možnosti lépe zajistit svou obhajobu v případě, že by k procesnímu pochybení nedošlo.
- 231 V projednávané věci přitom žalobci během šetření předložili určitá vyjádření na základě informací, které již měli k dispozici, z nichž některá vedla ke změně výpočtů rozpětí cenového podbízení.
- 232 Z bodů 34 a 35 odůvodnění napadeného nařízení totiž vyplývá, že Kambodžské království zpochybnilo metodiku, kterou Komise použila pro výpočet rozpětí cenového podbízení, jenž byl obsažen v obecném informačním dokumentu, a uvedlo, že by ceny dovozu měly být upraveny tak, aby zahrnovaly náklady po dovozu. V odpověď na tato vyjádření se Komise rozhodla přezkoumat své výpočty, aby do nich začlenila nejen náklady po dovozu, ale i relevantní náklady na dopravu v rámci Unie, stejně jako rozdíly v úrovni obchodu ovlivňující srovnatelnost cen, jak již bylo uvedeno v bodech 119, 120 a 126 výše.

- 233 Kromě toho, jak sami žalobci uvedli na jednání, předložili v rámci svých vyjádření k odpovědím Komise na otázky Tribunálu v rámci organizačních procesních opatření, a zejména v odpovědi na tabulku Komise obsahující vyčíslené odhady spotřeby rýže Indica a rýže Japonica v Unii za roky 1993 a 1994, tabulku týkající se let 1995 a 1996, která uváděla odlišné spotřební návyky, zejména pro Portugalsko a Itálii.
- 234 Je tedy zřejmé, že žalobci mohli lépe zajistit svou obhajobu, kdyby nedošlo k procesním pochybením týkajícím se neposkytnutí údajů, z nichž vycházela analýza cenového podbízení a sporné úpravy, a že nelze vyloučit, že jejich argumenty v tomto ohledu mohly ovlivnit obsah rozhodnutí Komise, zejména s ohledem na skutečnost, že Komise již změnila svůj postoj a výpočty cenového podbízení v důsledku vyjádření, která jí byla předložena zúčastněnými stranami po poskytnutí obecného informačního dokumentu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. října 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. Rada, C-141/08 P, EU:C:2009:598, bod 92).
- 235 Kromě toho vzhledem k tomu, že spravedlivé srovnání, tedy na stejné obchodní úrovni, mezi cenou dovozu a cenou výrobního odvětví Unie představuje podmínku legality výpočtů cenového podbízení, které umožňují určit existenci závažných potíží, nelze mít za to, že žalobci mohli užitečně předložit své stanovisko, pokud jim nebyla sdělena žádná skutečnost odůvodňující to, že je srovnání spravedlivé (obdobně viz rozsudek ze dne 17. února 2011, Zhejiang Xinshiji Foods a Hubei Xinshiji Foods v. Rada, T-122/09, nezveřejněný, EU:T:2011:46, bod 85).
- 236 Jak žalobci v podstatě zdůraznili na jednání, skutečnost, že v projednávané věci neměly k dispozici informace týkající se úprav a výpočtů rozpětí cenového podbízení, je relevantní pro posouzení, zda by mohl být výsledek řízení odlišný v případě, že by je Komise zpřístupnila. Žalobci totiž ke dni přijetí napadeného nařízení měli pouze obecnou znalost o výpočtu rozpětí cenového podbízení ve výši 22 %. Před tímto dnem zejména nevěděli, že Komise provedla úpravy cen dovozu a cen výrobního odvětví Unie. Žádná ze skutečností, které jim byly sděleny během správního řízení, nebyla věnována otázce, jakým způsobem byly přezkoumány výpočty cenového podbízení, že bylo dosaženo cenového podbízení ve výši 13 % pro prodeje ve velkoobjemových baleních a 14 % pro prodej v malých baleních, ani důvodům rozhodnutí pro úpravu dovozu odhadovanou na 2 % ceny dovozu a pro úpravu cen výrobního odvětví Unie v jednotné výši 49 eur za tunu.
- 237 Pokud by přitom žalobci měli k dispozici analýzu cenového podbízení a její úpravy, jakož i výpočty rozpětí cenového podbízení, mohli by přinejmenším předložit vyjádření k výsledkům, ke kterým Komise dospěla. Žalobci by tak případně mohli srovnat tyto výsledky se svými vlastními výsledky. Z tohoto důvodu by byli případně schopni přesněji zpochybnit metodiku použitou Komisí a měly by větší šanci, že jejich námítky Komise zohlední.
- 238 Kdyby žalobci získali informace týkající se úprav a výpočtů nových rozpětí cenového podbízení, jakož i podrobných výpočtů provedených Komisí byly by tím podstatným způsobem rozšířeny jejich informace, což by jim umožnilo s ohledem na okolnosti projednávané věci předložit přesnější vyjádření než vyjádření, která již předložilo Kambodžské království.
- 239 Nelze tedy vyloučit, že pokud by žalobci měli k dispozici výpočty rozpětí cenového podbízení, mohli by tuto informaci užitečně využít k výkonu svého práva na obhajobu.
- 240 Žalobci se tudíž správně dovolávají porušení svého práva na obhajobu, jakož i porušení článku 17 nařízení v přenesené pravomoci, a je možné, že správní řízení mohlo vést k jinému výsledku, čímž došlo ke konkrétnímu zásahu do jejich práva na obhajobu.

- 241 V rámci přezkumu porušení práva na obhajobu nemůže být zohledněna skutečnost tvrzená Komisí, podle které ji žalobci mohli po poskytnutí obecného informačního dokumentu požádat o to, aby zohlednila náklady po dovozu. Taková skutečnost totiž nemůže mít případně vliv na otázku, zda došlo k porušení práva na obhajobu. Pro dodržení práva na obhajobu je důležitá možnost zúčastněné strany seznámit se s podrobnými informacemi, z nichž vycházejí podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě Komise rozhodla znovu zavést cla společného celního sazebníku. Ze stejných důvodů mají skutečnosti, které prokazují, že srovnání mezi cenou dovozu a cenou výrobního odvětví Unie bylo provedeno na stejné obchodní úrovni, zásadní význam pro účinný výkon práva na obhajobu (obdobně viz rozsudek ze dne 17. února 2011, Zhejiang Xinshiji Foods a Hubei Xinshiji Foods v. Rada, T-122/09, nezveřejněný, EU:T:2011:46, body 90 a 91).
- 242 Skutečnost, že úpravy provedené ve stadiu napadeného nařízení byly pro žalobce příznivé, jelikož se cenové podbízení snížilo z 22 % na 13 % pro prodeje ve velkoobjemových baleních a 14 % pro prodeje v malých baleních, je tedy irelevantní.
- 243 Výtkám žalobců vycházejícím z porušení jejich práva na obhajobu a článku 17 nařízení v přenesené pravomoci je tedy třeba vyhovět.
- 244 Z výše uvedeného vyplývá, že napadené nařízení je nutno zrušit.

K nákladům řízení

- 245 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, jenž měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise neměla ve věci úspěch a žalobci požadovali náhradu nákladů řízení, je důvodné jí uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobci.
- 246 Kromě toho podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu nesou členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, vlastní náklady řízení. Podle čl. 138 odst. 3 jednacího řádu může Tribunál rozhodnout, že vlastní náklady řízení nesou i jiní vedlejší účastníci, než jsou účastníci uvedení v odstavci 1.
- 247 Je tedy třeba rozhodnout, že Italská republika a společnost Ente Nazionale Risi ponесou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/67 ze dne 16. ledna 2019, kterým se ukládají ochranná opatření týkající se dovozu rýže Indica pocházející z Kambodže a Myanmaru/Barmy se zrušuje.**
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Kambodžským královstvím a Cambodia Rice Federation (CRF).**
- 3) Italská republika a společnost Ente Nazionale Risi ponесou vlastní náklady řízení.**

Papasavvas

Spielmann

Öberg

Mastroianni

Norkus

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 9. listopadu 2022.

Podpisy